

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2017. gada 30. septembris – 6. oktobris

Nr. 36 (1502)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

City Music Society piedāvā koncertu:

TRIO PALLADIO

Otrdien, **17. oktobrī**, plkst. 18.45

St. Bartholomew the Great baznīcā
(West Smithfield, London EC1A 7BE)

Eva Bindere, vijole; **Kristīna Blaumane**, čells; **Reinis Zariņš**, klavieres. Programmā Haidna, Vaska un Mendelsona darbi
Pēc koncerta pieņemšana, kur varēs iepazīties ar māksliniekiem

Biļetes £20.00, ieskaitot pieņemšanu

Brīvās Latvijas lasītāji var pasūtīt biļetes ar atlaidi, par £15.00

internetā – www.eventbrite.com

vai rakstot

City Music Society, 16 Chase Court Gardens, Enfield EN2 8DH,
pievienojot čeku izrakstītu City Music Society

Vēstniecībā Londonā tiekas latviešu kopienas aktīvistu

23. septembrī Latvijas vēstniecībā Londonā notika ikgadējā latviešu kopienas Apvienotajā Karalistē organizāciju pārstāvju sanāksme.

Latvijas vēstniece Apvienotajā Karalistē Baiba Braže pateicās par organizāciju sniegto ieguldījumu kopienas latviskās identitātes saglabāšanā. Iepazīstinot ar paveikto un plānoto sadarbībā ar latviešu kopienu, vēstniece uzsvēra valodas, kultūras, izglītības un ekonomisko aktivitāšu nozīmi saites ar Latviju uzturēšanā un nostiprināšanā. Sanāksmes dalībnieki tika informēti par 2018. gadā plānotajām Latvijas Simtgades aktivitātēm, kas tiek organizētas, sadarbojoties dažādām Latvijas, Baltijas valstu un Apvienotās Karalistes organizācijām. Diskusijās tika skarta arī aktuālā situācija *Brexit* sarunās.

Latvijas Ārlietu ministrijas īpašo uzdevumu vēstnieks diasporas jautājumos Atis Sjanīts, informējot par diasporas politikas aktualitātēm, atzīmēja finansējuma palielinājumu latviešu kopienas organizāciju atbalstam. Diasporas organizāciju pārstāvji informēja par plānotajiem projektiem, izcēla labas sadarbības piemērus ar vēstniecību un pašu kopienās, kā arī pārrunāja jaunas sadarbības iespējas. Kā lielākos izaicinājumus sanāksmes dalībnieki minēja aktīvo latviešu motivēšanu ilgtermiņā, kā arī praktisko un finanču jautājumu risināšanu nedēļas nogales skolu vajadzībām un kopienas sarīkojumiem. Izskanēja bažas par jaunās pa-

audzes latviešu valodas prasmju līmeni.

No vēsturisko trimdas organizāciju - Latviešu Nacionālās padomes Lielbritānijā, Daugavas Vanagu fonda, Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas Lielbritānijā – puses tika piedāvātas atbalsta un sadarbības iespējas jaunajām diasporas organizācijām. Tika pārrunāta arī goda konsulu loma diasporas aktīvistu atbalstam.

Sanāksmes nobeigumā Baiba Braže apliecināja vēstniecības turpmāku atbalstu pasākumiem un iniciatīvām, nodrošinot arī konsultācijas par diasporas atbalsta projektu sagatavošanu.

Jāatzīmē, ka Apvienotajā Karalistē ir izeidojusies lielākā latviešu kopiena pasaulē. Piektajā gadskārtējā kopienas organizāciju sanāksmē piedalījās pārstāvji no Latviešu Nacionālās padomes Lielbritānijā, Daugavas Vanagu fonda, Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas Lielbritānijā, organizācijas *Bērzes Strazdi*, Bredfordas latviešu nedēļas nogales skolas "Saulespuķe", Gērnsijas Latviešu asociācijas, Londonas latviešu skolas, Latviešu biedrības Skotijā (LaBS), Derbijas skoliņas "Jumītis", Vulverhamptonas skoliņas "Burtnieki", Birminghamas latviešu kopienas "Sakta", Ziemeļīrijas latviešu bērnu nedēļas nogales skolas "Ziļuks", sestdienas skoliņas "Straumēni" un *UK Latvian Business Network*// Anglijas latviešu biznesa tīkla kluba.

Par ikgadējo latviešu kopienas organizāciju sanākumi tapš TV raidījuma *Piektais novads* sižets.

Jaunumi no
latviešu
mītneszemēm
2. lpp.

Franks Gordons
par Merkeles
ceturto
uznācienu
5. lpp.

Rīgā tiekas
latviešu ārsti
6. lpp.

Vai esam
gaidīti
atpakaļ Latvijā?
Elīnas Pinto
viedoklis
7. lpp.

Pieminam
Kārli Ulmani
8. lpp.

Visvaldis Lācis
(93) noskrien
Berlīnes
maratonu
12. lpp.

BRĪVĀS LATVIJAS kalendārs ceļā pie Jums!

IEGĀDĀJOTIES ŠO KALENDĀRU, JŪS
FINANCIĀLI ATBALSTĪSIT "BRĪVĀS LATVIJAS"
IZDOŠANU. PĒRCIET SEV UN DĀVINIET
DRAUGIEM, KOLLĒGĀM, BĒRNIEM!

KALENDĀRA IZDOŠANU ATBALSTA DAUGAVAS VANAGU FONDS
LIELBRITĀNIJĀ UN VIESNĪCA "RADI UN DRAUGI". TO DĀVANĀ SAŅEMS
BIJUŠIE LEĢIONĀRI UN DV ORGANIZĀCIJAS SENIORI LATVIJĀ

Sekoiet reklāmai!

91770934 167501 81 36

ELĪNA PINTO

ELAS jaunumi

Pieredzes apmaiņai tiksies jaunu un topošu latviešu organizāciju veidotāji no Norvēģijas līdz pat Turcijai un Izraēlai

Atspoguļojot arvien plašākās tīklošanās un sadarbības norises diasporas latviešu kopienās, Eiropas Latviešu apvienība 13. – 15. oktobrī pieredzes apmaiņas seminārā Milānas apkaimē (Itālijā) pulcēs vairāk nekā divdesmit aktīvus jaunu un topošu diasporas organizāciju vai interešu kopu

pārstāvjus no visas Eiropas un tās austrumu kaimiņreģiona. Semināra virsmērķis ir veicināt uzņēmību, iniciatīvu, līdzdalību un sadarbību pāri Latvijas robežām, tā stiprinot Latvijas kopējo cilvēkkapitālu un izcilību Eiropā.

“Ir prieks par Latvijas cilvēkos, ko savā darbā arvien spēcīgāk jaušam visā Eiropā un arvien tālāk kaimiņos uz austrumiem un dienvidiem. Šajā seminārā tiksies aktīvi latvieši no Norvēģijas līdz pat Turcijai un Izraēlai, kas veido jaunas ar latvisko identitāti, uzņēmējdarbību un

jaunatnes līdzdalību saistītas diasporas interešu kopas vai biedrības. No ELA puses atbalstīsim viņu idejas un darbības, daloties pieredzē un labas prakses piemēros.”

Semināra uzdevums ir atbalstīt diasporas pašorganizēšanos Eiropā, stiprināt jaunu vai topošu diasporas organizāciju spējas, uzlabot informācijas apmaiņu un savstarpējo sadarbību ar citām diasporas organizācijām Eiropā, kā arī stiprināt saikni ar Latviju.

Seminārā tiks skartas pamattemas: *Identitāte* – latviskās izglī-

tības un kultūras dzīves uzturēšana diasporā, *Iesaiste* – biedru un jauniešu piesaiste, darbības virzieni, publicitāte un informācijas aprīte, *Izaugsme* – pašfinansējuma un atbalsta piesaiste Latvijā un mītnes zemēs, sadarbība, interešu pārstāvība un tīklošanās. Ar komandas veidošanas aktivitātēm tiks stiprinātas draudzības saiknes un informācijas aprīte tālāko ieceru īstenošanai.

Seminārā pulcēsies sadarbības pieredzes apmaiņā un pilnveidošanā ieinteresēti jaunu un topošu diasporas organizāciju vai intere-

šu kopu pārstāvji no Turcijas, Ukrainas, Izraēlas, Polijas, Gruzijas, Krievijas, Norvēģijas, Itālijas, Spānijas, Nīderlandes, Austrijas, Vācijas, Īrijas un Luksemburgas. Seminārs notiks latviešu valodā.

Seminārs tiek rīkots, pateicoties Sabiedrības Integrācijas fonda atbalsta programmai diasporas NVO kapacitātes stiprināšanai. Valdībā šobrīd ir panākta konceptuāla vienošanās par šīs programmas atjaunošanu arī 2018. – 2021. gadā, un budžeta procesa ietvaros par to vēl jālemj Saime.

LATVIEŠI VĀCIJĀ

LELBāl Reformācijas piecsimtgdades pilsētā

INTA VĪGANTE

No 2. līdz 6. augustam Latvijas ev. lut. baznīca ārpus Latvijas (LELBāl) piedalījās lielā pasaules reformācijas izstādē Vitenbergā. Netālu no Lutera dārza, Pasaules Luterāņu federācijas teltī “Himmelszelt” mūsu baznīcas pārstāvji sniedza informāciju par reformāciju Latvijā, par mūsu baznīcu un par Latviju. Prezentācijas bija sagatavojuši prāv. emer. Dr. Fritz T. Kriegeris no Kanadas un virsvaldes loceklis Pēteris Vīgants no Vācijas. Apmeklētājiem stāstījām par mūsu darbu plašajā pasaulē. Katru dienu notika rīta un vakara svētbriži, kurus vadīja archib. emer. E. E. Rozītis un māc. Dr. I. Kezber-Härle.

Trešdienas vakarā prāv. emer. Dr. F.T. Kristbergs sprediķoja vēsturiskā pilsētas baznīcā (Stadtkirche). Evaņģēliskā akadēmijā 4. augusta pievakarē notika koncerts, ko bija rūpīgi sagatavojuši

mācītāja Dr. Ilze Kezber-Härle. Ar lielu interesi klausītāji iepazīs ar *Katharina von Bora*, Mārtiņa Lutera sievas dzīvi. Ļoti izteiksmīgi Dr. Ilze Kezber-Härle un Prof. Dr. Wilfried Härle lasīja

tekstus par šīs interesantās sievietes dzīvi.

Koncerts tika kuplināts ar J. S. Bacha kompozīcijām. Publikai pateicās ar lieliem aplausiem Dr. Rudītei Livmanei-Linden-

beckai (klavieres), *Eva-Maria Weiß* (flauta) un Dr. Ilzei Kezber-Härle (vijole) par šo vērtīgo sniegumu. Nedēļas nogalē ko-

klētāja Zaiga Vilde no Hamburgas iepriecināja izstādes viesus, spēlējot latvisko mūzikas instrumentu.

LATVIEŠI ĪRIJĀ

Īrijā apvienojas latviešu organizācijas

Latviešu pārstāvniecība Īrijā

Vasaras atvaļinājumu laikā latviešu organizāciju pārstāvji Īrijā tikās, lai vienotos par turpmāko sadarbību latviešu kopienās Īrijā interesēs. Sarunu rezultātā tika lemts par jaunas organizācijas dibināšanu, kurā darbosies organizāciju vadītāji.

9. septembrī notika Latviešu pārstāvniecības Īrijā dibināšanas sēde, kurā piedalījās piecu latviešu organizāciju vadītāji un pārstāvji no Latviešu biedrības Īrijā (LBĪ), Kavasans latviešu biedrības (LBC), Labo cilvēku kluba (LCK), senioru kluba “Onikss” (SK “Onikss”) un Lensteres lat-

viešu kultūrizglītības asociācijas “Dzintars” (LLKĪA “Dzintars”). Organizācijas dibināšanā tika iesaistīta Dublinas Ziemeļu reģiona brīvprātīgo centra vadītāja

Daiga Ančikovska un līdzdarbības aicinātas Latviešu asociācija latviešiem Īrijā, Īrijas latviešu nacionālā padome un *LatWest*.

Jaunās organizācijas vīzija un iezīmētie uzdevumi diskusiju un balsojumu rezultātā skaidri iezīmēja organizācijas turpmāko darbību.

Galvenie izvērztie uzdevumi: regulāra komunikācija e-vidē un vismaz vienu reizi gadā klātienē sēdē kopienai svarīgu jautājumu risināšanai, balsojumiem; pētījumu par latviešu kopienu Īrijā atbalstīšana, pasūtīšana un analizēšana; kopīgā gada sarīkojumu kalendāra veidošana; izglītības, kultūras, sporta jautājumu

virzīšana; sociālo un juridisko jautājumu risināšana, pieaicinot vai norādot attiecīgās nozares speciālistus.

Vienbalsīga balsojuma rezultātā par Latviešu pārstāvniecības Īrijā priekšsēdi kļuva Dublinas Ziemeļu reģiona brīvprātīgo centra vadītāja Daiga Ančikovska.

LPĪ prezidijā darbosies Inguna Grietiņa-Dārziņa (*attēlā*), Evija *Nwaneri*, Ilze Ceiča, Marita Danne, Venēra Vilovska. Pieaicinātā biedre – Ilze Tropa.

Sabiedrības integrācijas fonds

Publikācijas šai numurā sagatavotas ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Valsts prezidents pasniedz
Triju Zvaigžņu ordeni
Džeimsam Taunsendam

Valsts prezidents Raimonds Vējonis 21. septembrī vizītes laikā Vašingtonā, ASV, pasniedza valsts augstāko apbalvojumu – Triju Zvaigžņu ordeni – bijušajam ASV aizsardzības sekretāra virsnieka palīgam Eiropas un NATO politikas jautājumos Džeimsam Taunsendam (*James Townsend*). Ordeņu kapituls pieņēma lēmumu piešķirt Triju Zvaigžņu ordeni, III šķiru un iecelt par Triju Zvaigžņu ordeņa komandieri Džeimsu Taunsendu par viņa personīgo ieguldījumu Latvijas aizsardzības un drošības veicināšanā, Latvijas integrācijā NATO, kā arī ASV militārā, politiskā un finansiālā atbalsta veicināšanā Latvijai militārajā jomā, Latvijas aizsardzības struktūras attīstības un sadarbības projektu veicināšanā.

Valsts prezidents pasniedz
Cildinājuma rakstu
profesoram Keggi

Valsts prezidents Raimonds Vējonis 25. septembrī Rīgas pili tikās ar pasaulē atzīto latviešu chirurģu ortopēdu Kristapu Keggi. Tikšanās laikā Raimonds Vējonis pasniedza Kristapam Keggi Valsts prezidenta Cildinājuma rakstu un izteica pateicību par viņa nesavtīgo atbalstu Latvijas ārstu un māsu profesionālajā izgaismē.

Pieredzes bagātais latviešu profesors ir dzimis Latvijā, taču gandrīz visu savu mūžu pavadījis ārzemēs un devis lielu ieguldījumu savas profesionālās nozares attīstībā. Rēgulāri apmeklējis Latviju, kur veicis paraugoperācijas un vadījis seminārus, kā arī lasījis lekcijas.

“Profesor, Jūs visu savu dzīvi ar augsti paceltu galvu esat nesis savā sirdī latvietību. Pirms gandrīz trīsdesmit gadiem kopā ar kolēģiem jūs uzdrīkstējāties atvest visas pasaules latviešu ārstus atkal mājās. Latvijas medicīnai tika dota unikāla iespēja smelties ārzemēs dzīvojošo tautiešu pieredzi, zināšanas un saņemt arī finansiālu atbalstu. Augstu novērtēju, ka arī šodien aktīvi atbalstāt gan Latvijas ārstniecības iestādes, gan Latvijas jaunos un jau diplomētos medicīniskos, sacīja Raimonds Vējonis.

Latvija un Lietuva
iedibinās Baltu balvu

Pēc Ārlietu ministrijas informācijas, Baltu vienības dienas priekšvakarā, kad latvieši un lietuvieši piemin vēsturisko Saules kauju, Latvijas un Lietuvas ārlietu ministri Edgars Rinkēvičs un Lins Linkevičs nākuši klajā ar paziņojumu izveidot Baltu balvu.

Pirmo Baltu balvu iecerēts simboliski pasniegt 2018. gadā, kad abas valstis svinēs simtgades. Balva tiks piešķirta par ieguldījumu latviešu un lietuviešu valodu un literatūras popularizēšanā, vēsturisko pētījumu veikšanā, kā arī citās jomās. Šobrīd abas Ārlietu ministrijas strādā pie Baltu balvas nolikuma izstrādes. Pieteikšanās balvai tiks izsludināta Latvijas un Lietuvas Ārlietu ministriju mājaslapās. “Manā ieskatā šī iniciatīva sekmēs baltu tautu vēstures pētniecību un valodu attīstību, kā arī literatūras popularizēšanu, ļaujot mums aizvien labāk vienam otru iepazīt,” uzsvēra ārlietu ministrs Rinkēvičs.

Baltu vienības dienu ugunu
sasauksme Latvijā un Lietuvā

22. septembrī tiek svinēta Baltu vienības diena, kurā baltu pēcteči Lietuvā, Latvijā un visā pasaulē aicināti pievienoties Baltu vienības ugunu sasauksmei un vakarā iedegt ugunis kalnos, pilskalnos un citās ar baltu vēsturi saistītās vietās. 1236. gada 22. septembrī purnā vietā netālu no Saules tika sakauti Zobenbrāļu ordeņa karapulki. Tie atgriezās no sirojumā pa Lietuvu, uz kuriem bija devušies atbēgt lietuviešu iebrukumus vācu feodāļu valdījumos. Kaujā krita ordeņa mestrs un ap 50 ordeņa brāļi, kā arī daudzi karakalpi. Pēc šīs kaujas Zobenbrāļu ordenis beidza pastāvēšanu. Lietuviešu un zemgaļu uzvara Saules kaujā uz laiku aizkavēja vācu feodāļu agresiju Baltijas teritorijā.

Baltu vienības diena notiek katru gadu kādā no Lietuvas vai Latvijas pilsētām, bet Palangā tas notika pirmo reizi. It īpaši šogad, jo 2017. gads Lietuvā ir Pilskalnu gads! Sirmā senatnē pilskalnos iedegti uguns kuri ir aicinājuši mūsu senčus vienoties cīņai un aizsargāt savu zemi, savu dzīvību un savdabību. 23. septembrī, veicinot Lietuvas un Latvijas draudzību un svinot Baltu vienības dienu, Palangā norisinājās plaša kultūras programma. Pērn šī diena tika svinēta Liepājā.

Baltu vienības dienas uguns kuri
allaž deg daudz pilskalnos

2000. gadā Latvijas un Lietuvas parlamenti Baltu vienības dienu pasludināja par oficiālu svētku dienu, tajā tiek akcentēta abu tautu tuvā radniecība. Šogad sarīkojumu organizēja Palangas kultūras un jauniesu centrs, sadarbojoties ar Latvijas un Lietuvas valstu vēstniecībām, Palangas pilsētas domi un Šauļu tūrisma un infor-

mācijas centru. Notikumu atbalstīja *Interreg V-A* Latvijas–Lietuvas pārrobežu sadarbības programma 2014. – 2020. gadam un abu valstu Ārlietu ministrijas. Svētki iesākās ar dalībnieku gājienu no Kurhauzu zāles, virzoties pa J. Basanoviča ielu līdz Meiles alejas krustojumam, pēc tam bija oficiāla svētku atklāšana ar svinīgu Lietuvas un Latvijas karogu pacelšanu, abu valstu himnu dziedāšanu un amatpersonu apsveikuma runām. Svinīgajā atklāšanas ceremonijā uzstājās abu valstu Ārlietu ministriju Diplomātiskie koņi un Palangas pūtēju orķestris.

23. septembrī Palangā Baltu vienības dienai veltītos sarīkojumus apmeklēja Saeimas priekšsēde Ināra Mūrniece (VL-TB/LNNK) kopā ar Lietuvas Seima spikeru Viktoru Pranckietī // Foto: LETA

Par godu Baltu vienības dienai Saeimas priekšsēde Ināra Mūrniece un Lietuvas parlamenta priekšsēdis Viktors Pranckietis piedalījās Baltu vienības dienai veltītajā svinīgajā gājienā, apmeklēja izstādes, skolēnu erudīcijas konkursa “Prātu kauju” laureātu apbalvošanas ceremoniju un baltu gastronomijas festivālu. “Mēs turpinām senču aizsāktu. Kopā esam stāvējuši vissmagākajos likteņa griežos, kopā cīnījušies par savu valstu neatkarību un atbalstījuši viens otru. Esam izmantojuši iespējas cieši sadarboties ar saviem draugiem – Baltijas valstīm, Ziemeļvalstīm, Eiropas Savienību un NATO,” Mūrniece sacīja klātesošajiem.

Pilsētā darbojās “Baltu vienības tirgus” (Jūrates un Kastīša laukums), kurā varēja aplūkot gan Lietuvas, gan Latvijas gleznotāju izstādes, kā arī iegādāties mājražotāju labumus. Savukārt *Barbekjū* sacensībās varēja nogaršot dažādus ēdienus. Lielajā sarīkojumā notika kultūras tūrisma forums “Baltu ceļš”, Lietuvas un Latvijas deju un folkmuzikas kopu koncerti un citas aktivitātes. Svētku gaitā norisinājās arī “valodu skola”, kur ikviens varēja bez maksas apgūt lietuviešu un latviešu valodas pamatus. Tiem, kuriem bija interese, tika piedāvāts noskatīties visu trīs Baltijas valstu kopproducentu veidoto dokumentālo filmu “Ģenerālpilns”, pēc tam varēja piedalīties interaktīvā viktorinā. Svētku nobeigumā koncertā Palangas koncertzālē uzstājās mākslinieki un grupas no Lietuvas un Latvijas.

Baltu vienības dienā Rīgā,
uz AB dambja, un citur

Rīgas iedzīvotāji un viesi 22. septembra vakarā tika aicināti uz AB dambi. Sarīkojumā piedalījās publicisti Eduards Liniņš. Iestājoties tumsai, notika ugunszīmju aizdegšana. Koncertu sniedza Rīgas folkloras kopas *Grodi*, *Vilkači*, *Budēļi*, *Banga* un *Vilcenes*.

SPILGTS CITĀTS

Daugavas racēji
neliekas mierā...

Pagājušā gadsimta 50. gados Latvijā virmoja idejas par vairāku HES uzbūvēšanu Daugavas krastos. Uzcēla vienu – Pļaviņu HES, pret ko asi iestājās eksperti. Celtne izrādījās ne tikai astronomiski dārga, ekonomiski neizdevīga, bet arī graužoša Latvijas saimnieciskai patstāvībai un pašprietiekamībai.

Vai tagad Daugava atstāta mierā? Izrādās, ka...ne. Par to žurnālā *Sestdienā* stāsta viens no skaisto Daugavas loku glābējiem, Atmodas līderis **Dainis Ivāns**. Pie viņa ik pa laikam vērsas satraukti cilvēki, stāstot, ka uzradusies atkal jauna kompanija, kas lolo HES celšanas idejas.

Arī premjers Šķēle ir teicis: ja būs nauda, tad celsim, un Jānis Lāčplēsis Daugavpils hesa celtniecību ierakstījis savā pirmsvēlēšanu programmā. Tātad šī doma joprojām ir dzīva. Cilvēkus, kas vēl šodien atbalsta Daugavas pārveidošanas idejas, es nenosodu, es viņus saukšu par antiņiem, kuri redz tūlītēju labumu un nespēj to samērot ar zaudējumiem ilgtermiņā. Visi mēs kaut kādā mērā esam aprobežoti, bet šī, manuprāt, ir

galīga aprobežotība un nejutība. Ja cilvēks ir bijis Augšdaugavā un to redzējis un ja viņam ir drusku sirds un jūtu, nekas tāds viņam neienāktu prātā. Otrkārt, šie cilvēki neprot arī rēķināt ieguvumus un zaudējumus. Daugavas racēju komanda ir pierādījusi – tiekot pie šāda hidrobūves projekta, ir iespējams nozagt ļoti daudz naudas, jo to, kas ir aprakts dambī vai zem ūdens, neviens neatklās.

No 21. septembra LNVM, Brīvības bulvāri 32, Rīgā, atklāta jauna izstāde “Daugavai būt”. Tās pamatā ir notikumi, kas Latvijas sociālajā atmiņā saistās ar Daugavas vārdu un ievadīja Trešo atmodu: 1958.–1959. gada sabiedrības cīņa par Kokneses kanjona un Staburaga saglabāšanu, ceļot Pļaviņu hidroelektrostaciju (HES), un 1986.–1987. gada kampaņa par Augšdaugavas glābšanu no Daugavpils HES celtniecības rezultātā draudošās ieļņas aplūdināšanas.

Ugunszīmju aizdedzināšana

Svētkiem uguns skulptūras jeb ugunszīmes bija darinājuši Latvijas mākslinieki Kārlis Īle un Lietuvas mākslinieki Vitauts un Ķestutis Musteiki. Divas iecerētās zīmes, kurās nedēļas garumā veidotas uz vietas AB dambī, uzsver baltu tautu vienotības ideju.

Arī Kocēnu novada **Zilākalnā** tika svinēta Baltu vienības diena. Sanākot kopā Baltu Dievu pulcēšanās vietā, tika pieminēta Saules kauja, izteikta pateicība vasarai un godināts rudens laiks. Pulcēšanās notika Zilākalnā pakājē.

Baltu vienības diena
Bērzainē un tikšanās ar
rakstnieci Ingunu Baueri

22. septembrī Latviešu centrā *Bērzainē*, Dienvidvācijas pilsētā Freiburgā, pavadīja uz kultūras viņa. Svinēja Baltu vienības dienu, pieminot vēsturisko Saules kauju, kad 1236. gadā, baltu ciltīm cīnoties kopā, krustneši cieta sakāvi. Interesentiem bija iespēja tikties ar rakstnieci Ingunu Baueri no Vecpiebalgas.

Tikšanās laikā rakstniece iepazīstināja ar saviem darbiem, atbil-

Ingunu Bauere Bērzainē

dēja uz lasītāju jautājumiem un vienkārši parunāja par dzīvi. Interesentiem bija iespēja arī iegādāties grāmatas. Rakstniece pastāstīja par sevi un ieinteresēja klausītājus par saviem darbiem, kas reizē bija ieskats arī Latvijas kultūrvēsturē, jo autore pārsvarā raksta par Latvijas vēsturi un kultūrā pazīstamu personu dzīvesbiedrēm, sievietēm, kas iedvesmojušas un bijušas līdzās. Pēc stāstījuma klātesošos aicināja uz maltīti, galda tika celta rupjmaize, rosols un no Latvijas atceļojušas gailenes. *Bērzaines* saimniece Inese Avena priecējās, ka viesu vidū bija latvietis no Amerikas Gunārs Dāle, kungs, kurš šomēnes nosvinējis 90 gadu jubileju un neesot latviski runājis gadu desmitus. Vakara nobeigumā visus aicināja sajūst mieru un vienotību pie Baltu vienības dienas uguns kura pakalnā, kas ir kļuvis jau kā rituāls latviešu un lietuviešu tautai, un sajūst savas tautas spēku caur dziesmu.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

“Laimi iespējams sasniegt tikai ar mieru...”

“Es apbrīnoju Eiropas Savienības (ES) garu, tas jāpārņem visā pasaulē,” preses konferencē sacīja Nobela miera prēmijas laureāts un budistu garīgais līderis Viņa Svētība Dalailama XIV. Uzzinot plašsaziņu pārstāvju, Dalailama pauca prieku par atgriešanos Latvijā. Viņš sacīja, ka uz pasaules mīt septiņi miljardi iedzīvotāju, kuriem ir atšķirīga valoda, identitāte, reliģiskā pārliecība un kultūra, tomēr cilvēkiem nevajadzētu fokusēties uz atšķirīgo. “Tas ir jāpārvar, jo šādu domu rezultātā rodas konflikti. Mēs visi vēlamies būt laimīgi, bet laimi iespējams sasniegt tikai ar mieru,” pauca budistu garīgais līderis. Dalailama arī norādīja uz globālās sasīšanas problēmu, kas skar ikvienu pasaules iedzīvotāju, tāpēc šīs problēmas risināšanā visiem septiņiem miljardiem pasaules iedzīvotāju ir jāuzvedas kā vienotai kopienai. Tāpat budistu garīgais līderis norādīja, ka pasaules lielākajām reliģijām ir atšķirības, tomēr tās visas vieno mīlestība un iecietība. “Jāsaprot, ka viens miljards pasaules iedzīvotāju nepieder nevienai reliģijai, tomēr šie principi ir attiecināmi arī uz viņiem,” sacīja Dalailama.

Aicināts komentēt situāciju pasaulē, Nobela miera prēmijas laureāts atzina, ka situācija ir skumja. Viņa ieskatā pasaules līderiem jāmaina pieeja problēmu risināšanā, proti, jāatsakās problēmas risināt ar spēku, jo tādējādi varmācība tiek vairota vēl vairāk. Tajā pašā laikā Dalailama uzsvēra, ka viņš apbrīno ES garu. “ES garam ir jāpaplašinās līdz Afrikai, tālāk Āzijai, pat Krievijai. Pasaules savienība ir labākais veids, kā būt vienotiem, tādējādi nodrošinot mieru. Tas ir mans sapnis, par ko nemitīgi stāstu,” teica Dalailama.

Daži ārvalstu žurnālisti vēlējas zināt, kāpēc budistu garīgais līderis neapmeklē viņu valsti, bet bieži apciemo Latviju. Dalailama stāstīja, ka pārsvarā Rietumu valstīs viņa mācību vēlas uzklaut cilvēki no Krievijas, kuriem aizbraukt uz Indiju ir pārāk dārgi, bet viņš Krievijā nevarot ierasties. “Tāpēc arī krievi riko tikšanos ar mani Latvijā,” atzina Dalailama.

Skonto hallē norisinājās Nobela miera prēmijas laureāta un budistu garīgā līdera Viņa Svētības Dalailama XIV mācības “Vieduma un labestības filozofija”. Dalailama koncentrējās uz budisma mācības praktisko aspektu, tādēļ viņš bija izvēlējies skaidrot divus pamattekstus – Kamalašilas “Apceres pakāpes” un Dže Tsonkapas “Īsais Lamrim”. Dialogos ar Viņa Svētību Dalailama piedalījās sabiedrībā pazīstami cilvēki – Alvis Hermanis, Boriss Grebenščikovs, Vitalijs Manskis, Ivans Viripajevs. Mācību apmeklētājiem bija iespēja iepazīties ar divām izstādēm – Nikolaja

Dudko budisma sakrālo gleznu jeb “thangha” izstādi “Dzogčen vizuālie tēli” un fotografa Manuela Bauera izstādi “Viņa Svētība Dalailama XIV. Ceļš uz mieru”.

Eiropas pilsētu galvas Rīgā

22. septembrī Vecrīgā pulcējās mēri, vicemēri un vienkārši augstas amatpersonas no visām Eiropas Savienības (ES) galvaspilsētām. Viņi apsprieda Eiropas nākotni pēc Lielbritānijas izstāšanās, to, kā pilsētām kļūt zaļākām, un, protams, arī naudas lietas.

Eiropas pilsētu mēri Rīgā. Otrais no labās – Rīgas domes vadītājs Nils Ušakovs

Tikšanās beidzās ar Rīgas deklarācijas parakstīšanu, kurā mēri pieprasīja Eiropai Kohēzijas fondu līdzekļus saglabāt pieejamus vismaz līdz 2027. gadam. Rīgas mērs Nils Ušakovs skaidroja, ka šie fondi nepieciešami, lai izlīdzinātu ekonomisko situāciju starp dalībvalstīm, bet tagad to pastāvēšana esot apdraudēta, jo līdz ar Lielbritānijas izstāšanos Eiropas budžets zaudēsot septiņus miljardus eiro. Ja mēs šo instrumentu zaudēsim, tad pēc būtības apdraudēts ir arī viss sapnis par apvienoto Eiropu. Tādēļ mēriem ir bažas, un viņi atbalstīja deklarāciju, kur ir pateikts, ka šī politika jāturpina vismaz līdz 2027. gadam. Savukārt Eiropas Komisijas viceprezidents Marošs Šefčovičs teica, ka debates par nākamo ES budžetu un kohēzijas politiku ir tikai uzsāktas.

Noraida ierosinājumu Latvijā dzimušajiem bērniem vairs nepiešķirt nepilsoņu statusu

Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa iesniegtais likumprojekts paredzēja vairs nepiešķirt nepilsoņu statusu bērniem, kuri dzimuši Latvijā pēc 2018. gada 1. jūnija. Likumprojekta anotācijā norādīts, ka tā pieņemšana veicinās saliedētības un uz Latvijas tautas kopīgajām vērtībām balstītas Latvijas sabiedrības turpmāku attīstību. “Latvija ir demokrātiska un mūsdienīga Eiropas valsts, un ir jāpieliek visas pūles, lai turpinātu Latvijas valsti attīstīt un stiprināt. Latvijas izglītības sistēma spēj sagatavot un audzināt krietnus, godprātīgus un atbildīgus cilvēkus, kas ir Latvijas patrioti un kam ir stingra piederība Latvijai,” uzsvēra Vējonis. Šī iniciatīva izraisīja domstarpības valdošajā koalīcijā. Nacionālā apvienība (VL-TB/LNNK) jau iepriekš norādīja, ka neatbalstīs Vējoņa priekšlikumu, kā arī atgādināja koalīcijas partneriem, ka šādu jautājumu virzīšanai nepieciešams konsensus starp partneriem.

Saeima 21. septembrī noraidīja Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa iesniegto likumprojektu par nepilsoņa statusa piešķiršanas izbeigšanu bērniem. Par šī likumprojekta nodošanu komisijām

balsoja 39 deputāti, kuri pārstāvēja opozīciju, tā devēto Vienotības “četrinieku”, kā arī pie frakcijām nepiederšie parlamentārieši Edvards Smiltēns un Romans Miloslavskis. Pret šo ieceri balsoja 38 parlamentārieši, bet vēl 14 deputāti lemj par likumprojekta nodošanu komisijām, tikai viens deputāts debatēs var runāt par atbalstu priekšlikumam, bet viens – pret. Deputāts Gunārs Kūtris (NSL) mudināja atbalstīt prezidenta iniciatīvu, uzsverot, ka jādomā par nākotni. Savukārt Edvīns Šnore (VL-TB/LNNK) aicināja likumprojektu neatbalstīt, jo tam “tik ļoti spīd cauri politiskā korupcija”. Viņš arī piebilda, ka jau tagad vecākiem pietiek pateikt “jā” un bērnam tiek piešķirta pilsonība. Tomēr četri Vienotības Saeimas frakcijas deputāti, kuri tagad pārstāv partiju *Kustība Par!* – Lolita Čigāne, Andrejs Judins, Aleksejs Loskutovs un Ints Dālderis, pauca gatavību atbalstīt prezidenta iesniegto likumprojektu. Arī *Zaļo un Zemnieku savienība* (ZZS) ietilpstošā Latvijas Zaļā partija (LZP) sākotnēji vēlējas lemt par šo jautājumu, tomēr vēlāk mainīja domas. Pēc deputātu un valdes locekļu lūguma, lai par šo jautājumu nebūtu jārīko vairākas sēdes, attiecīgā jautājuma izskatīšana tika atstāta ZZS frakcijas ziņā, skaidroja LZP vadītājs Edgars Tāvavs.

Kanberā apskatāma**Pēterā Dombrovska izstāde**

Līdz 2018. gada 30. janvārim Austrālijas galvaspilsētas Kanberas Nacionālajā bibliotēkā ir iespēja apskatīt slavenā latviešu fotografa Pēterā Dombrovska izstādi.

Pēteris Dombrovskis dzimis latviešu ģimenē 1945. gadā Visbādenē, Vācijā. 1950. gadā ģimene pārcēlusies uz dzīvi Austrālijā. Fotografs visplašāk pazīstams ar Tasmānijas dabas aināvam. 2003. gadā viņš bija pirmais Austrālijas fotografs, kas tika uzņemts Starptautiskajā fotografijas slavas zālē (*Hall of Fame*). Fotomākslinieka darbi atrodas Austrālijas Nacionālajā galerijā Viktorijā, Tasmānijas muzejā un Mākslas muzejā, Austrālijas Mantojuma komisijā (*Australian Heritage Commission*), kā arī privātās kolekcijās.

Starptautiskajā laikmetīgās mākslas mesē Vinē

20. septembrī Vinē tika atklāta Starptautiskā laikmetīgās mākslas mese *Viennacontemporary*.

Šajā Austrijas kultūras telpā nozīmīgajā laikmetīgās mākslas izstādē Latviju pārstāv galerija *Māksla XO*, kas starptautisko mākslas publiku iepazīstina ar latviešu jaunās paaudzes grafiķi Pauli Liepu. Mākslinieks Paulis Liepa piedalās ar personalizētādi “Kas ir šis laiks?”.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

LIELBRITĀNIJA. 23. septembrī Londonā, Latvijas vēstniecībā, notika ikgadējā latviešu kopienas Apvienotajā Karalistē organizāciju pārstāvju sanāksme. Vēstniecība turpina nodrošināt atbalstu diasporas organizācijām, un šī bija jau piektā gadskārtējā sanāksme, kurā tika izvērtēta diasporas organizāciju līdzšinējā darbība, apspriesti turpmākās sadarbības plāni, kā arī identificēti problēmjautājumi un to iespējamie risinājumi. Apsprieda arī diasporas organizāciju savstarpējās sadarbības iespējas sarīkojumu un aktivitāšu īstenošanā. Sanāksmi atklās Latvijas vēstniece Apvienotajā Karalistē Baiba Braže. Viņa iepazīstināja ar vēstniecības paveikto un iecerēto sadarbību ar diasporu, īpaši uzsverot Latvijas simtgades svēību plānus. Pasākumā piedalījās Latvijas Ārlietu ministrijas īpašo uzdevumu vēstnieks diasporas jautājumos Atis Sjanīts, lai informētu par Latvijas valsts diasporas politikas aktualitātēm un atbalsta iespējām diasporas projektiem.

KRIEVIJA. 20. septembrī Latvijas vēstnieks Baltkrievijā Dr. Mārtiņš Virsis darba vizītē apmeklēja Vitebskas apgabala Polockas un Postavu pilsētu. Vizītes laikā Postavos vēstnieks M. Virsis tikās ar Postavu rajona izpilddomnieka priekšsēdi Sergeju Čepiku, bet Polockā ar Polockas rajona izpilddomnieka priekšsēdi Nikolaju Ševčuku. Tiekoties ar pašvaldību vadītājiem, vēstnieks runāja par veiksmīgo sadarbību starp Latvijas un Vitebskas apgabala pašvaldībām.

Polockas valsts universitātē, piedaloties Latvijas Nacionālās bibliotēkas direktoram Dr. Andrim Vilkam un Daugavpils universitātes vēstures doktoram Henricham Somam, norisinājās vēsturiskā albuma *Terra Mariana* prezentācija. Zīmīgi, ka albuma veidošanas iniciātores un financētājas bija Postavos, Baltkrievijā, dzimusi grāfiene Marija Pšezdzecka (*Maria Przewdzicka*, 1823-1890). Jāpiebilst, ka muzeja izveide viņas dzimtai kādreiz piederējušā Tizenhauzenu pili bija viens no veiksmīgajiem pārrobežas sadarbības projektiem, kas deva iespēju Postavu izpilddomniekam radīt jaunu tūrisma apskates objektu un nodrošināt kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanu.

GRIEKIJA. 21. septembrī Latvijas vēstnieks Grieķijā Māris Klišāns apmeklēja Atēnu administratīvajam apgabalam piederošo Eginas salu, tā turpinot iepazīties ar Grieķijas reģioniem un pašvaldībām. Eginas ostā vēstnieku sagaidīja pašvaldības kultūras daļas vadītājs G. Kalokentis, kurš nelielā pastaigā, pa ceļam uz Eginas pilsētas pašvaldību, parādīja pilsētas ievērojamākās apskates vietas, tai skaitā vietējo bibliotēku, kurā ir ievērojama ar to, ka tajā tiek glabātas arī senas un retas grāmatas. • 21. septembrī, uzturoties darba braucienā Eginas salā, vēstnieks Māris Klišāns tikās ar leģendāro latviešu dejojā un choreografi Viju Vētru. Izcilā māksliniece, kurā šogad nosvinēja 94 gadu jubileju, sirsnīgā sarunā iepazīstināja ar sava radošā mūža būtiskākajiem notikumiem un koncertdzīvi. Māksliniece ir vitāla, enerģijas un apņēmības pilna sveikt Latviju tās 100 gadu jubilejā ar īpašu koncertprogrammu Rīgā, 2018. gada jūlijā.

UKRAINA. Latvijas vēstnieks Ukrainā Juris Poikāns piedalījās maizes ražošanas uzņēmuma *Rīga Hlib* svinīgajā atklāšanā Čerņigovā (Ukraina). Uzņēmums, kurā tika ieguldītas investīcijas no Latvijas, turpmāk ražos Ukrainā maizes produkciju pēc Latvijas receptūras. Atklāšanā piedalījās arī pilsētas mērs Vladislavs Atrošenko un Čerņigovas apgabala priekšsēdis Valērijs Kuličs, kā arī Latvijas Goda konsule Čerņigovā un Čerņigovas apgabalā Olena Višņakova.

BALTKRIEVIJA. 18. septembrī darbam Baltkrievijā akreditējās Latvijas Republikas 1. ranga aizsardzības atašējs pulkvedis Ēriks Naglis. Akreditācijas vizītes ietvaros pulkvedis Ēriks Naglis un Latvijas vēstnieks Baltkrievijā Dr. Mārtiņš Virsis tikās ar Baltkrievijas Aizsardzības ministrijas Starptautiskās militārās sadarbības departamenta vadītāju ģenerālmajoru Oļegu Voinovu.

ĶĪNA. Guandžou notika Eiropas tūrisma komisijas Pekinas operacionālās grupas organizēts seminārs lielākajiem Guandunas provinces plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem un tūrisma kompaniju operātoriem. Prezentācijas sniedza Eiropas valstu vēstniecības un tūrisma aģentūras. Latvijā šajā sarīkojumā pārstāvēja Latvijas vēstniecības vadītāja vietniece, Eiropas tūrisma komisijas Pekinas operacionālās grupas vicepriekšsēde Inese Liepiņa.

KAZACHSTĀNA. 15. septembrī Astanas tirdzniecības centrā *Asia Park* notika pirmā pazīstamā Latvijas parfimērijas un biokosmētikas zīmola *Dzintars* veikala atklāšana. Atklāšanā piedalījās Latvijas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Jurijs Pogrebņaks, Latvijas vēstniecības un Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras pārstāvji, kā arī pārstāvji no *Asia Park*. Šajā nākamajā gadā plānots atvērt vēl trīs līdz piecas *Dzintars* tirdzniecības vietas Astanā un Almatī. Tāpat notiek arī darbs pie timekļa veikala un vairumtirdzniecības tikla izveides. Vēstnieks J. Pogrebņaks savā uzrunā pauca gandarījumu par *Dzintars* produkcijas atgriešanos Kazachstānā, kas dos papildu iespēju Kazachstānas iedzīvotājiem iegādāties šo produkciju.

LIETUVA. Vēstnieks Einars Semanis Latvijas vēstniecībā Lietuvā tikās ar Jozu un Joānu Mureikiem. Joana ir viena no pēdējiem dzīvājiem slavenās Noriļskas lēģera politiešlodziņo sacelšanās 1953. gada maijā lieciniekiem. Viņa kopā ar latviešu un igauņu likteņa māsām cīnījies pret brutālo, brīvību mīlošu tautu apspiešanu. Savukārt viņas laulātais, filozofijas zinātnu doktors Jozs ir grāmatas sastādītājs par šo sacelšanos, kas ir iznākusi lietuviešu un krievu valodā.

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

Merkelei ceturtais uznāciens, AfD – pirmais VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

Tātad Angelai Merkelei vēlētāji piešķīra vēl četrus gadus Vācijas kancleres amatā. Tā nu šī patiešām dūšīgā sieviete, kuŗu daudzi uzskata par "Rietumu atbildi Trampam", noturējusies 12 gadus, un 24. septembra vēlēšanu rezultātā šis ir viņas ceturtais uznāciens Vācijas Federatīvās Republikas politiskajā skatuvē. Ja viņa turpinās vadīt Vācijas valdību (un faktiski valsti) konstitūcijā paredzētos nākamajos četrus gadus, tad tas nozīmēs, ka vesela vāciešu paaudze uzaugusi, nepazīstot citu kancleri kā Merkeli.

2005. gadā pirmoreiz kļuvusi par valdības vadītāju, pateicoties savas partijas – Kristīgi demokrātiskās savienības (CDU/CSU) – uzvarai vēlēšanās. Angela Mer-

kele, luterāņu mācītāja meita, bija pazīstama kā nevardarbīgas protesta kustības dalībiece 1989. gada rudenī – kustības, kas pātrināja Kremļa protektorāta – VDR agoniju.

Uzaugusi šajā valstiskajā veidojumā, viņa teicami apguva krievu valodu un, kancleres amatā vairākkārt tiekoties ar Vladimīru Putinu, brīvi un nepiespiesti varēja ar viņu sarunāties – vēl jo vairāk tāpēc, ka Putins, bijušais KGB rezidents Drēzdenē, savukārt brīvi runā vāciski.

2015. gads Angelai Merkelei bija divējādi liktenīgs: apliecinājusi gatavību uzņemt Vācijā ap tuveni miljonu bēgļu, patvēruma meklētāju un citu migrantu no Afrikas un Tuvajiem Austrumiem, viņa uzņemas milzīgu

atbildību, smagu nastu ("Wir schaffen das" – "Tiksim galā") un reizē iemantoja ļoti daudz vāciešu nīgru protestu un naidu. Zināms mierinājums viņai bija "Gada personas" tituls uz amerikāņu žurnāla *TIME* vāka.

Visu cieņu Merkeles aukstasinībai un izturībai: 2016. gadā imigrantu vilnis manāmi noplaka, daudzi atrada darbu, citus sāka sūtīt atpakaļ, un vienlaikus uzplauka Vācijas ekonomika, tās ražojumu eksports auga, un šā gada 24. septembra bundestāga vēlēšanu priekšvakarā maz kāds šaubījās par viņas uzvaru.

Diemžēl Angelas Merkeles, var teikt, ceturtais uznāciens sakrita ar *Alternative für Deutschland* – AfD pirmo uznācienu Vācijas parlamentā – bundestāgā.

AFD, nebaidos teikt, ir ģīftīga, kauslīga, izteikti prokrieviska un labēji radikāla partija, kuŗas elektorāts zināmā mērā atgādina Donalda Trampa elektorātu: ne pārāk izglītota "krogu publika", mazpilsētu mājsaimnieces u.tml. Viņus pārbiedēja "nebalto" migrantu bari. Viņi uzķērās uz AfD politiķu retoriku – sak, pietiek kaunēties par tiem 12 nacistiskā "treša reicha" gadiem, nav ko mūžīgi pieminēt holokaustu... Viens no AfD runasvīriem pat aicināja "Iepoties par mūsu kaŗavīriem abos (!) pasaules kaŗos". Un tai pašā laikā AfD sludina, ka ar Putina Krieviju jāsaprotas, jo "mums ar Krieviju ir kopīgas vērtības", tostarp cīņa ar izvirību, gejiem, pedofiliem.

Un šo naida un tumsonības sprediķu rezultātā AfD deputāti nu iesoļos bundestāga plenārzālē zem apaļā kupola. Šī, piedodiet, nelāgā partija tagad "min uz pēdām" abām vecajām "tautas partijām" – kristīgajiem demokrātiem (CDU/CSU) un socialdemokrātiem (SPD).

Angelas Merkeles uzvara bundestāga vēlēšanās sola pasaulei, ka Vācija arī turpmāk būs ekonomiski spēcīgs stabilizējošs faktors Eiropas Savienībā un pildīs savas saistības, stiprinot NATO aliansi.

Bet AfD frakcija Vācijas parlamentā noteikti ievieš disonanci, bojā gaisotni arī opozīcijas solos – neatkarīgi no tā, kāda nu veidosies valdības koalīcija.

KĀRLIS STREIPS

Neieklausīšanās tautas balsī

Latvijas Saeima pēdējo pāris nedēļu laikā ir divreiz demonstrējusi, ka politiķu domāšana brīžiem ir visai tālu no tautas domāšanas.

Jau iepriekšējā mūsu laikraksta numurā stāstījām par Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa parlamentā iesniegto iniciatīvu atteikties no nepilsoņa statusa piešķiršanas jaundzimušajiem. Patlaban zīdāinis, kuŗš piedzimis nepilsoņiem, var kļūt par Latvijas pilsoni, ja viens vai abi no vecākiem rakstiski apliecinā, ka viņi to vēlas. Prezidenta priekšlikums bija automātiski piešķirt pilsonību, ja vien vecāki neapliecinā, ka viņi grib bērniņam piešķirt kādas citas valsts pilsonību. Tas būtu tādā gadījumā, ja viens no vecākiem ir ārvalstnieks, kas nozīmē, ka viņš nav Latvijas pavalstnieks, bet otrs ir Latvijas nepilsonis.

Pagājušajā ceturtdienā mūsu "gudrās galvas" sāka apspriest attiecīgo likumprojektu, un jautājums bija par to, vai nodot šo likumprojektu izskatīšanā attiecīgajām komisijām. Rezultāts bija noraidošs – 39 deputāti, lielākoties no opozīcijas partijām, bet arī četri *Vienotības* frakcijas biedri, kuŗi no partijas kā tādas ir aizgājuši. Nē balsoja 38 no *Vienotības*, Zaļo un zemnieku savienības un Nacionālās apvienības, 14 deputāti no *Vienotības* un tā dēvētajiem zaļajiem zemniekiem atturējās.

Saprotu, ka šis nav viennozīmīgi vērtējams jautājums. It īpaši konservatīvi noskaņotajā *Latvijas Avīzē* lasītāju reakcija bijusi visnotaļ noraidošā. Taču te runa nav par kādām jaunām Latvijas pilsoņu ordām – runa ir par ap-

mēram 50 jaundzimušajiem gadā. Viņi ne pie kā nav vainīgi. Šie bērni ir piedzimuši Latvijas Republikā, un tieši audzināšana ģimenē un skolā lielā mērā noteiks viņu attieksmi pret savu valsti. Iespējams, sanāks cilvēks, kuŗš ir lielāks Krievijas nekā Latvijas fans, bet tikpat iespējams, ka tomēr izaugs kārtīgs Latvijas patriots. Vienādi vai otrādi, vienkārši pateikt klāju nē nav parlamentāras iestādes cieņīgi. Vismaz jautājumu varēja nodot komisijām, kur varētu notikt debātes, tikt uzklautas dažādas ieinteresētas puses utt. Bet nē – Valsts prezidenta iniciatīvai vienkārši pateikts nē!

Savukārt pats balsojums norāda uz otru problēmu, par kuŗu šonedēļ vēlos rakstīt. Kā redzams, par prezidenta iniciatīvu par balsoja par vienu deputātu vairāk nekā to, kuŗi balsoja *pret*, taču vienalga iniciatīva tika noraidīta, jo Latvijā balsojums *atturas* tiek pieskaitīts balsim *pret*. Nesen Saeimā nonāca iniciatīva no portāla *Manabalss.lv* par atteikšanos no šīs "atturēšanās". (*Manabalss.lv* ir portāls, kuŗā jebkuŗš cilvēks var iesniegt savu priekšlikumu, un ja izdodas savākt 10 tūkstošus atbalstošu parakstu, tad jautājums automātiski tiek iesniegts parlamentā, kuŗam tas tad ir jāapspiež. Laika gaitā bijuši iesniegumi, kas apstiprināti, citi noraidīti, ir arī bijuši gadījumi, kad Saeima ir izdarījusi iniciatīvā paredzēto, vēl pirms ir iesniegti paraksti.)

Šķiet, ka arī šis ir jautājums, pret kuŗu "gudrās galvas" izturēsies noraidoši, vismaz tāpēc, ka ir ērtāk saglabāt esošo kārtību, nekā pieņemt kaut ko jau-

nu. Tāpat deputāti savulaik izturējās pret aizklātajiem balsojumiem par dažādām amatpersonām, tostarp pat attiecībā uz Saeimas sekretāra biedru, kas nūdien nebūtu pats nozīmīgākais no amatiem. Dažādu iemeslu pēc, tostarp sakarā ar toreizējā Valsts prezidenta Valda Zatlera lēmumu, padzīt nūdien savtīgo Saeimas sastāvu, "gudrās galvas" no slepenības atteicās visos balsojumos, izņemot to par Valsts prezidentu, kur "slepenība" ir paredzēta Satversmē. Man personīgi liekas, ka arī šajā punktā vajadzētu grozīt Satversmi, jo

kāda gan jēga deputātam slēpt savu domāšanu par to, kas būtu labākais iespējamais Valsts prezidents? Tā pašā Valda Zatlera ievēlēšana izdevās tāpēc, ka valdošā koalīcija saviem biedriem noteica obligātu balsojumu, lai arī cilvēks bija ārsts, nevis politiķis, un viņam nebija ne kripiņas politiskas pieredzes.

Praksē Latvijas politiķi, kādā jautājumā balsojot parasti "atturas" tāpēc, ka tāda vai cita iemesla dēļ viņi negrib balsot *pret*. Tas ir glēvums! Ja deputāts vēlas "atturēties", vai no tā varam secināt, ka viņam galvā nav

pietiekami daudz pelēkās vielas, lai izdomātu, kā balsot *par* vai *pret*? Vai tādām cilvēkam ir vieta likumdevējā? Vienādi vai otrādi, ceru, ka šajā gadījumā deputāti pret *Manabalss.lv* priekšlikumu izturēsies atbildīgi. Ja nē, tad nē, un man gribas domāt, ka likumdošanas process būtu gludāks, ja no šādiem balsojumiem Saeima atteiktos vispār.

Latvijā diemžēl sabiedrība vēl nav nobriedusi līdz izpratnei, ka politika ir domāta mums visiem, ka ikvienam no mums ir sava balss, kuŗu pacelt, ja mums kaut kas šķiet aplam.

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502

marketing@leta.lv

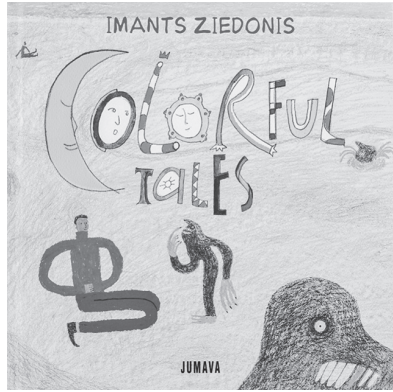
+371 – 672 225 09

www.leta.lv

EDUARDS SILKALNS

Pagājušā gadsimteņa 70. gados pasaule kaut kā pēkšņi kļuva krāsaināka. Atceros – 1972. gada Olimpisko spēļu translācijas no Minchenes vēl skatījās melnbaltā televīzijā, bet jau 1974. gada vasarā redzēju pirmos tālrādes raidījumus krāsās. Krāsu dominances pieaugumu palīdzēja nosvinēt Imants Ziedonis, 1973. gadā laižot klajā savas *Krāsainās pasakas*. Varbūt dzejnieks, tāpat kā reiz Kārlis Skalbe, vēlējas arī parādīt, ka dzeja un pasakas ir itin radnieciski literāri žanri. Grāmata pieredzēja vairākus izdevumus latviešu valodā un tikusi tulkota vācu, krievu, franču un bulgāru valodā. Tagad Ieva Lešinska to pārcēlusi vēl izplatītākā angļu mēlē.

Ziedonis iztēlojas ainavas, kurās katrā valda viena krāsa. Viņš iesāk ar neitrālo no visām

krāsām, ar balto. Uzsnidzis pirmais sniegs, tāpēc visa apkārtnē kļuvis balta. Balta visticamāk izdēj baltu olu, bet tā baltajā sniegā pazūd. Bet jau piektais teikums, kuŗā balts gailis dzied baltu dziesmu, iezīmē visām vienpadsmit pasakām raksturīgo sirreālismu. Kādu brīdi lasītājs vēl minstinās, nesaprotot, vai autors pie pilna prāta vai ielaidies sapnī, bet kad viņš lasa, ka pat tinte autora tintnīcā kļuvusi balta un tāda pati kļuvusi viņa zābaku ziede, lasītājs apjauš, ka viņu turpmākajās lappusēs sagaida izdomas bagāts absurds.

Zaļās pasakas “varonis” ir mežs, kas ienāk pilsētā (liekot atcerēties Gunāra Saliņa dzejoli “Apmežosim Ņujorku!”) un cīnās ar pilsētas trokšņiem un smakām, izraisot jautājumu, kuŗš tad uzvarēs: mežs vai pilsēta. Violetās pasakas nevaronis ir dzērājs, liekot atcerēties, ka mūsu valodā lillā taču “rīmējas” ar pillā. Zilo putnu kā ilgu un cerību zīmi simbolisma laikmetā jau piesavinājis Moriss Meterlinks, tāpēc Ziedoņa varonis zilajā pasakā ir zilais cerību zirgs. Imants Ziedonis nebija tāds iztāpoņa 1973. gadā Latvijā valdošajam režīmam, ka sarkano krāsu būtu asociējis ar komūnismu; sarkanā viņam ir uguns krāsa. Kāda tad elles krāsa? Uzmanējāt, melnā!

Uz grāmatas aizmugurējā vāka paskaidrots, ka Ziedonis savas vienpadsmit pasakas rakstījis “visu vecumu bērniem”. Kādreiz tā apzīmē cilvēkus, kas garā saglabājas mūžam jauni vai pat bērnišķīgi, kaut viņu chronoloģiskais vecums var izstiepties no deviņiem līdz pat deviņdesmitdeviņiem gadiem. Uzsverti saucu preti, ka Ziedoņa pasakas ar daudz lielāku izpratni un tālab arī labpatiku izlasīs cilvēki, kuŗu mūža gadu skaits tuvāks otram no nupat minētajiem skaitļiem nekā pirmajam. Vienkārta jau pasaku leksikā ietilpst vārdi, kādus es, astoņdesmitgadnieks, vai nu sastopu pirmo reizi mūžā, vai kuŗu nozīmi es nemācētu izskaidrot: *boletus, bronco, hydrocephalus, potassium, permanganate, polychromatic...* Otrkārt, nelatviešu bērnu, kas lūkotu grāmatu lasīt, varētu apgrūtināt kā latviskā, tā padomju laika kultūrbagāža: *Ilze, Jancis, Jānis Lūsis, Uldis Zemzaris, Leņina iela, kolchozi...* Šādas bagāžas tekstā nav tik daudz, ka tā – tuvāk nepaskaidrota – varētu apgrūtināt rutinētu pieaugušo lasītāju, bet mūsdienu bērni no svešādā un “grūtā” mil izvairīties. Bet treškārt, un tas ir pats svarīgākais, tikai paši iejutīgākie, apdāvinātie bērni pratīs novērtēt Imanta Ziedoņa dzejiskā stāstnieka

talantu, viņa šķelmību, rotaļīgumu, pēkšņos domu apsviedienus un pārsteigumus īpaši jau vairāku pasaku beigās. *Krāsainās pasakas* ir lieliska dāvana mūsu pieaugušajiem nelatviešu draugiem, kas prot angļu valodu, aistētiem, visa dailā un labas mākslas cienītājiem, bet, pasniedzot to bērniem, desmitā gluži trāpījuši nebūsim.

Krāsaino pasaku angļiskā tulkojuma tapšanu un izdošanu, kā lasām grāmatas pasūtīt, daļēji fināncējusi Eiropas Savienība un Eiropas Komisija. Te nu jājautā, vai cienījamajām institūcijām ir kaut kur nofiksēts kāds likums vai vismaz uzskats par to, kuŗā no abām angļu valodām, angļiskajā vai amerikāniskajā, šādi tulkojumi būtu veicami. Vai kādi uzskati ir piekritīgajām instancēm Latvijā jeb vai šādas lietas ir atstātas pašplūsmā? Šķistu, ka vismaz līdz laikam, kad piepildās *breksits* jeb Lielbritānijas aiziešana no Eiropas Savienības, ES valstīm derētu dot priekšroku citās ES valsts valodai, taču Ieva Lešinska izvēlējusies amerikānisko, ne angļisko ortografiju un leksikas variantus. Sētnieks viņai ir *janitor*, ne *caretaker*, benzīns ir *gasoline*, ne *petrol*, rotaslietas ir *jewelry*, ne *jewellery*, vairāki vārdi (*meter, center, theater*) ir amerikānisko – *er* izskaņā an-

gliskā – *re* vietā. *Laika* lasītāji ASV ar šādu situāciju droši vien būs pavisam apmierināti, turpretim *Brīvās Latvijas* lasītāji britu salās jau mazāk. Tā nu reiz ir, ka ierasta leksika un rakstība cilvēku lasāmajam tekstam dvēseliski pietuvina, turpretim neierastu – no tā atstumj. Vāciešiem ir salikteinis *Schadenfreude*, kas tulkojumā ir prieks par cita nelaيمي jeb “skādi”. Tad nu priecāsimies, ka angļu valodai tāda pati nelaime ar divām savā starpā konkurējošām ortografijām kā mūsējai!

Negribas uzurpēt mākslas kritiķa lomu, tomēr obligāti jāatzīmē, ka grāmata ir daila arī acij, jo katrai no vienpadsmit pasakām pa ilustrācijai devis kāds latviešu mākslinieks vai Mākslas akadēmijas students. Visiem gleznojumiem kopīgais ir tas, ka saskaņā ar ilustrējamo tekstu tie ir sirreālistiski. Bet pievērsiet uzmanību arī vienkrāsainajām virsmām jeb plaknēm katras pasakas tuvumā. Skatieties uz nevainojami līdzeno un viengabalaino dzelteno laukumu pār visu lappusi pirms dzeltenās pasakas, vēlāk uz tādu pašu brūno, vēl tālāk gluži kā Ziedoņa dzērājs apreibsiet no krāsu prieka par violeto! Kā atbildīgais par grāmatas vāku un iekšējo dizainu pasūtīt nosaukts Aivars Sprūdžs. Bravo!

LĀZA svin 70 gadu jubileju

KAMENA KAIDAKA, LĀZA biroja vadītāja Latvijā

Ar piesātinātu programmu visas dienas garumā šā gada 20. septembrī RSU Medicīnas izglītības tehnoloģiju centrā Latviešu ārstu un zobārstu apvienība (LĀZA) svinēja 70 gadu jubileju. LĀZA darbības moto – “Gūt var dodot!”

LĀZA valdes priekšsēdis Uģis Gruntmanis, atklājot jubilejas konferenci, sacīja lielu paldies visiem, kas ieradušies no tuvām un tālām zemēm, lai tiktos un piedalītos konferencēs norisē, kā arī akcentēja aktuālākos jautājumus medicīnā Latvijā pasaules kontekstā.

Konferences dalībniekiem apsveikuma vārdus bija atsūtījis Valsts prezidents Raimonds Vējonis, savā vēstulē akcentējot LĀZA biedru lielo ieguldījumu gan valsts neatkarības atjaunošanā, gan tās atbalstu Latvijas ārstniecības iestādēm un daudziem medicīniem. Valsts prezidents novēlēja LĀZA biedriem iedvesmoties jauniem mērķiem un to sasniegšanai.

“No sirds ticu, ka esat guvuši gandarījumu no sava devuma Latvijai un tās cilvēkiem. Jūs esat ieguldījuši izglītībā un tautas veselībā, kas ir vērtības ar mūžības svaru. Novēlu, lai Latviešu ārstu un zobārstu apvienības vadībai un biedriem pietiek spēka un resursu arī turpmākajos gados īstenot apvienības devīzē ierakstīto un visiem spēkiem veicināt

veselības aprūpē un zinātnē iesaistīto studentu, rezidentu, ārstu un zobārstu izglītību un sadarbību. Esmu pārliecināts, ka arī Latvijas ārstiem reiz būs iespēja ar līdzvērtīgu nesavtību un labvēlību sniegt savas zināšanas un pieredzi jauniem ārstiem un māsām, kuŗiem šis atbalsts būs nepieciešams, jo

Gūt var ņemot – gūt var dodot!

Dodot gūtais – neatņemams!

Latviešu ārstu un zobārstu apvienības daudzu gadu garumā veiktā darba vērtējumu sniedza arī viens no pirmajiem LĀZA stipendiātiem Valdis Zatlers. Viņa pārliecība ir, ka trimdas latviešu ārstu atbalsts bija tas, kas ļāva tik strauji un veiksmīgi attīstīties daudzām medicīnas nozarēm tūlīt pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas.

LĀZA valdes loceklis Kaspars Tūters no Kanadas un LĀZA pirmā prezidenta Kārļa Apiņa mazmeita Anita Balodis no ASV sniedza emocionālu ieskatu mūsu tautas un ārstu paaudžu vēsturē. Par izcilie sasniegumiem darba mūžā vēstīja profesoru no ASV onkologa Roberta Ozola, asinsvadu ķirurga Kristapa Zariņa un nefrologa Egila Vēverbranta – runas. Klausītājiem bija iespēja dzirdēt izcilā traumatologa un daudzu Latvijas ārstu skolotāja Kristapa Keggi sirsniņo dzīvēstāstu. Latvijas pediatru ilggadējs draugs – LĀZA viceprezidente

Zaiga Alksne-Phillips

Zaiga Alksne-Phillips sniedza pārskatu par atbalstu bērnu veselības aprūpei, bet jaunā ārste no Anglijas Zane Jaunmuktāne savā lekcijā mudināja kolēģas nebaidīties un uzdrīkstēties gūt pieredzi un jaunas zināšanas pasaulē. Dienas otrā daļa bija veltīta sekcijai sēdēm, kur bija iespēja dažādu valstu speciālistiem apmainīties viedokļiem par savu nozari. Dienas nobeiguma daļa atkal visiem kopā, lai suminātu LĀZA stipendiātus un konferences stenda referātu konkursu uzvarētājus.

“LĀZA darīs visu iespējamo kopā ar mūsu partnerorganizācijām, lai Latvijas medicīnas, zobārstniecības studenti, medicīnas zinātnieki un visi ārsti, kas tic

godīgam un caurspīdīgam veselības aprūpes procesam un zinātnes sistēmai Latvijā, varētu iegūt papildu izglītību ārzemēs,” uzsvēra Uģis Gruntmanis.

Dienas nobeigumā LĀZA viesi tikās Latvijas Universitātes Lielajā aulā, kur pateicības vārdi izskanēja daudziem jo daudziem cilvēkiem plašajā pasaulē, kas nesavtīgi snieguši savu atbalstu Latvijas medicīniem. Arī LĀZA kā organizācija, kas palīdzējusi un palīdzēs darīt veselības aprūpi kvalitatīvāku un pieejamāku Latvijas cilvēkiem, saņēma apsveikuma vārdus no Pasaules Brīvo latviešu apvienības priekšsēža Jāņa Kukaiņa, Eiropas Latviešu apvienības prezidija pārstāves Levas Reines, Pasaules Veselības organizācijas pārstāves Aigas Rūrānes, veselības ministres Andas Čakšas, Saeimas deputāta Romualda Ražuka, LĀZA Zviedrijas kopas ilggadējā vadītāja Pēterā Alberta. Latvijas Medicīnas studentu asociācijas vadītāja Lauma Putniņa un Jauno ārstu asociācijas valdes locekle Anna Saliņa apliecināja vēlmi arī turpmāk darboties kopā ar LĀZA. “Visiem viena tēvu valodīņ” – ar tādiem skaistiem viesu kopkoņa dziesmas vārdiem iesākās viesību sarunu daļa.

Mājaslapā lazariga.lv ikvienam interesentam ir pieejama plašāka informācija par LĀZA 70 gadu jubilejas svinībām.

Latviešu ārstu un zobārstu apvienības (LĀZA) valde LĀZA 70 gadu jubilejas vakara sarīkojumā Latvijas Universitātes Lielajā aulā. No kreisās: Kamena Kaidaka, Jānis J. Dimants, Daina Dreimane, Jānis Tupesis, Juris Lazovskis, Uģis Gruntmanis, Zaiga Alksne-Phillips, Kaspars Tūters, Ēriks Niedrītis un Gundars Katlaps // Foto: Jānis Brencis

Jātop jaunam Mobilitātes likumam

Otrā elpa “remigrācijas politikai” vai miglas pūšana acīs?

ELĪNA PINTO*

Tikai gadu kopš izvairīgas at-runāšanās par pārāk lielo atbil-dību, ko nozīmētu emigrējušo Latvijas valstspiederīgo saukšana atpakaļ, Ministru prezidents Mā-ris Kučinskis 19. septembra rītā tomēr izteicis maģiskos vārdus: “Mūsu darba tirgus sauc pēc darbaspēka”. Esot pienācis laiks spriest par atsevišķiem pasāku-miem remigrācijas atbalstam, arī saistībā ar nepieciešamību pie-saistīt kvalificētus darbiniekus. Labāk vēlu, nekā nekad. Demografs Ilmārs Mežs, *Delfi/Certus* pētījumā “Latvija 2020 – Kas dzī-vos un strādās Latvijā?” vaicāts par nākotni, ja demografisko situāciju neizdosies uzlabot, at-bild: “Mūsu mūžam Latvijas vēl pietiks.” Taču vēlēšanas tuvojas, un ar tādu saukli tajās iesoļot tomēr negribētos nevienam poli-tiķim, arī premjeram. Lai šo lat-viski skarbo prognozi uzlabotu, tiek strādāts vismaz četrās fron-tēs: kopējā ekonomikas izaug-sme ir uz piesardzīgi optimistis-kas liknes, dzimstības veicināša-nas atbalstam budžets nu ieda-līts, viesstrādnieku vienkāršākai piesaistei klusiņām tiek grozīti likumi. Tad nu atliek vēl remig-rācija.

Taču bēdīgi slavenais Remig-rācijas plāns 2016. gadā ir izčāk-stējis, atstājot nepiepildītu gaidu mieles abās robežas pusēs. Vai tagad tiek ievilkta “otrā elpa” valsts saimnieku sarunai ar sa-viem cilvēkiem ārvalstīs? Tajā gan pagaidām pietrūkst svaiguma un jaudas, kas varētu raisīt patiesu divvirziena ieinteresētību un tā nest rezultātus. Izelpai atgādinot miglas pūšanu acīs, šo otro ie-spēju var atkal palaist garām. Un tā var būt arī pēdējā – jo ilgāk cilvēki mīt ārvalstīs, jo mazāka ir atgriešanās iespēja, liecina sta-tistika. Tāpēc premjera vārdiem būtu jāseko mērķtiecīgai, prag-matiskai un saskaņotai rīcībai gan no valsts, gan pašvaldību, gan privātā sektora puses, lai kopā ar diasporas un remigrantu organizācijām un profesionāļu tīkliem liktu drošu pamatu dias-poras iesaistei Latvijas izaugsme.

Būtu tuvredzīgi pamest no-vārtā diasporas potenciālu Lat-vijas tautsaimniecībā. Tas ir vai-rāk nekā nacionālromantisks ap-svērums, un atšķirībā no vies-strādniekiem – ilgtspējīgs. Eiropā vien ir tūkstošiem Latvijas piederīgo, kas guvuši pieredzi, piemēram, būvniecības un vies-milības nozarēs – tajās Latvijas algu līmeņi jau ir konkurētspē-jīgi. Zviedrijā, Vācijā, Lielbrita-nijā un Īrijā strādā liels skaits mediķu un IT speciālistu; Lon-donā, Frankfurtē un Luksemburgā – finanču speciālisti. Ne-apzināts ir Latvijas studentu ār-valstīs potenciāls. Šie profesio-nāļi – vismaz pagaidām, gan zem augoša asimilēšanās riska – ir ar latviešu valodas zināšanām un izpratni par Latvijas uzņēmē-darbības un sabiedrisko vidi. Turklāt, pat šobrīd neatgriežo-ties, viņi var pielikt roku eksporta un investīciju veicināšanai, jaunuzņēmumu atbalstam – un to sāksusi izziņāt LIAA – Latvijas investīciju un attīstības aģentūra.

Valdības uzsvars uz diasporas latvisko izglītību un kultūru ir labs ilgtermiņa virziens ārlatvie-šu saiknes saglabāšanai ar Lat-viju. Bet tas nevar būt vienīgais. *Mūsu ekonomikas un demogra-fiskā situācija* liek jau šodien radīt veidus, kā diasporu iekļaut Latvijas ekonomikas un pārval-dības attīstības ekosistēmā. Un tam nepieciešama visaptveroša un stratēģiska politikas pieeja, plašāka par nobružāto “remigrā-cijas imperatīvu”. Remigrācijai vajadzētu būt tikai vienam no elementiem plašākā uz ieguvējs-ieguvējs principa balstītā rīcības stratēģijā par diasporas iesaisti

viēšiem jāiestājas ne tikai Dzies-mu un deju svētku gājiena saga-tavošanā, bet gan jau šodien – dažādos pragmatiskos procesos uz vietas un starptautiski. Nepie-ciešama praktiska rīcība, savedot kopā darba devējus un darba ņē-mējus, novēršot ārvalstu kvalifi-kācijas neatzišanu reglamentē-tajās profesijās, atbalstot bērnu iekļaušanos latviešu skolās un bērnudārzos, aizsargājot ārvalstīs iegūtās sociālās garantijas.

Konkrēts un šobrīd aktuāls piemērs ir Lielbritānijā mītošie Latvijas cilvēki, kas tuvojas pensijas vecumam. Latvija mūsu remig-rantiem ar ienākuma nodokli

pie piesardzīgām remigrācijas apjoma aplēsēm.

Visbeidzot, atbilstoši realitātei, ka ārpus Latvijas mīt pietā daļa tās valstspiederīgo, ir jādome par skaidru un mūsdienīgu rēgulē-jumu, kas veicinās diasporas saikni ar Latviju, piensumu tās izaugsmei, globālo konkurētspē-ju un interešu aizstāvību starp-tautiski. Jauns Mobilitātes likums varētu novērst novecojušās viet-sēžu loģikas radītas likumos, ar ko ārlatvieši saskaras dažādās jo-mās (nodokļi, pensijas, deklarē-šanās, vēlēšanas, militārā dien-sa rezerve). Tas varētu ielikt pa-matu ilgtermiņa plānošanai valsts

dienesta pienākumi jau izpildīti otras pilsonības sabiedrotā valstī).

Šobrīd vienīgais speciālais li-kums, kas tieši attiecas uz ārlat-viešiem un viņu atgriešanos, ir 1995. gada Repatriācijas likums. Tā mērķis atgādināt “latviešu un libiešu (līvu) ciešanas no citu tau-tu uzbrukumiem, asimilācijas tendencēm un [...] nāves nomet-nēm” un Tēvzemē aicināt atgriez-ties latviešu un libiešu (līvu) pēcnācējus ir cienījams. Taču tas nekādi nerisina premjera aktu-ālīzētos valstij nozīmīgos ekono-mikas un darbaspēka jautāju-mus, nedz arī sociālos un izglī-tības jautājumus, kas ar tiem iet rokrokā. Repatriācijas likuma būtība ir šāda: tas repatriantiem dod iespēju kompensēt mājpu-čeļa izdevumus un pirmos sešus mēnešus saņemt pabalstu uztu-ram; ja repatriants atkal atstāj val-sti, neatmaksājais repatriācijas pa-balstu, viņam ir liegta turpmāka ieceļošana Latvijā; izbraucot no valsts, cilvēkam gan esot tiesības ņemt līdzī savas mantas, “izņē-mot tās, kuŗas aizliegts izvest”. Taču šis likums neattiecas uz tiem pāris simtiem tūkstošu Lat-vijas piederīgo, tostakt ne obli-gāti latviešu vai līvu, kuŗi emig-rējuši pēc 1990. gada 4. maija. Līdz ar to tas nespēj sekmēt vai-ruma darbaspējas vecumā esošo Latvijas cilvēku remigrāciju, jau-nu starptautiski izglītojušos spe-ciālistu kvalifikācijas atzišanu un piesaisti, kā arī jaunaizbraucēju ģimeņu atgriešanos un bērnu iekļaušanos Latvijas skolās un bērnudārzos. Jauna Mobilitātes likuma uzdevums būtu likt pa-matus uz nākotni vērstai prag-matiskai līdzdarbībai Latvijas labā, tajā atgriežoties bez mūžil-gas palikšanas pienākuma, cie-šanu zīmoga un Latvijas pilsoņu šķirošanas pēc tautības. Šai at-griešanās loģikai būtu jāiet rokrokā arī ar mūsu ikviena gatavību ikdienā sev blakus redzēt cil-vēkus, kas pēc pasaules skarbās vai pozitīvās pieredzes gūšanas atgriežas citādi – kāds ar valodas akcentu, kāds ar neierastākas ādas krāsas vai reliģiskās piederības ģimenes locekļiem, cits ar latviski nepieticīgu pārliecību par saviem spēkiem. (..) Ja par Sprīdiša pieredzi pēc viņa atgriešanās Lai-mīgajā zemē vairs neviens stāstus nestāsta, tad tie mūsu cilvēki, kuŗi atgriežas, būs tepat – redzami, dzirdami, jūtami.”

Elīna Pinto: “Jauna Mobilitātes likuma uzdevums būtu likt pamatus uz nākotni vērstai pragmatiskai līdzdarbībai Latvijas labā, tajā atgriežoties bez mūžilgas palikšanas pienākuma, ciešanu zīmoga un Latvijas pilsoņu šķirošanas pēc tautības. Šai atgriešanās loģikai būtu jāiet rokrokā arī ar mūsu ikviena gatavību ikdienā sev blakus redzēt cilvēkus, kas pēc pasaules skarbās vai pozitīvās pieredzes gūšanas atgriežas citādi – kāds ar valodas akcentu, kāds ar neierastākas ādas krāsas vai reliģiskās piederības ģimenes locekļiem, cits ar latviski nepieticīgu pārliecību par saviem spēkiem. (..) Ja par Sprīdiša pieredzi pēc viņa atgriešanās Laimīgajā zemē vairs neviens stāstus nestāsta, tad tie mūsu cilvēki, kuŗi atgriežas, būs tepat – redzami, dzirdami, jūtami.”

tautsaimniecībā. Tas nozīmētu: pirmkārt, novērst praktiskus, to-starp normatīva un sociāla rak-stura šķēršļus to ārvalstīs mītošo profesionāļu un viņu ģimeņu re-migrācijai Latvijā, kuŗi apsver šo iespēju; otrkārt, ar tiem, kuŗi at-griezties šobrīd neplāno, veicināt uzņēmējdarbības sakarus un at-tālinātu iesaisti aktīvajā ekono-mikā; treškārt, piesaistīt diaspo-ras profesionāļu zinātību attiecī-go nozaru attīstībai, veidojot pa-stāvīgu zināšanu pārneses jeb in-novācijas diplomātijas platformu. Stratēģija nenozīmē kārtējos gadu gaitā krātos papīru kalnus. Tā nozīmē pirmām kārtām jau praktisku izpratni, ka par ārlat-

apliek pat Lielbritānijā vai citviet Eiropā nopelnītas pensijas ne-apliekamo minimumu, turklāt pastāv risks, ka Lielbritānija pēc *Brexit* varētu neizmaksāt savas pensijas Eiropas Savienībā mīto-šajiem. Bez Finanču, Labklājības un Ārlietu ministriju saskaņotas un mērķtiecīgas rīcības, lai to mainītu, Latvija zaudēs iespēju kaut vecumdienās sagaidīt atpa-kaļ savus Lielbritānijā strādājo-šos un viņu ģimenes (kopā ir ap 100 000), tā turklāt ik gadu IIN (iedzīvotāju ienākumu nodokļa) ienējumus negūstot papildu ap 0,1% no IKP (iekšzemes kop-produkta) un pirkspējas pieau-gumu par 0,3 – 0,6% no IKP, pat

sadarbības un atbalsta pasā-kumiem ar diasporu (latviskā iz-glītība, kultūra, līdzdalība) un to efektivitātes pārraudzībai, vien-laikus nostiprinot skaidru mobi-litātes un diasporas lietu politi-skās pārvaldības modeli. Ir jāri-sina arī jautājumi par dubultpil-soniem, starp kuŗiem ir arvien vairāk gadus jaunu cilvēku: pie-mēram, par viņu iespējām at-griezties studēt Latvijā (kamēr ar ārzemju pasi pat bez latviešu va-lodas centralizētā eksāmena var saņemt stipendiju, ar Latvijas pasi bez šī eksāmena pat maksas studijas nav garantētas) vai par pienākumiem mobilizācijas ga-dījumā (piemēram, ja militārā

*Autore ir Eiropas Latviešu ap-vienības vicepriekšsēde, taču publi-kācija nav organizācijas oficiāla nostāja un atspoguļo vien autores personisko viedokli.

“... no visām pusēm objektīvi stāstāms stāsts – kā jebkurš stāsts”

Irinu Zeibārti uzrunāja žurnāliste Inese Raubiške

Šoruden aprit 140 gadu, kopš dzimis, un 75 gadi, kopš miris viens no ievērojamākajiem un ietekmīgākajiem Latvijas vēstures veidotājiem pagājušajā gadsimtā.

Kārlis Augusts Vilhelms Ulmanis – dzimis 1877. gada 4. septembrī, aizgājis mūžībā 1942. gada 20. septembrī.

Trāģiskais valsts un paša liktenis vērtā Kārli Ulmani par vienu no brīvās Latvijas simboliem padomju okupācijas laikā. Lai gan sarkanās impērijas varas iestādes mērķtiecīgi viņa vārdu un piemiņu nīdēja, taču tautā nebeidza runāt par pēdējo brīvās Latvijas prezidentu un viņa – Ulmaņa – laiku kā par kaut ko pamatīgu, ar ko nācija var lepoties. Svešumā latvieši iemūžināja Ulmaņa piemiņu, izdodot grāmatas, publicējot rakstus, uzstādot piemiņas zīmes. ...Trešās Atmodas laiks Latvijā nāca ar iespējām brīvi runāt par Kārli Ulmani, dzimtenē tika atkal godināta viņa personība – atjaunotas ar viņa dzīvi un darbību saistītās piemiņas vietas, uzstādīts pieminekļis un piemiņas zīmes, izdotas grāmatas, pastmarkas, medaļas, nozīmes, veidotas izstādes, filmas, teātra izrādes ... šodien viņa dzīvi un darbību pēta zinātnieki, taču līdztekus pastāv arī mīti.

Kāds ir objektīvais stāsts? Ko par Ulmani šodien vēsta lielākais Latvijas un latviešu tautas vēstures glabātājs pasaulē – Latvijas Nacionālais vēstures muzejs (LNVN)?

Irina Zeibārte, LNVN direktora vietniece zinātniskajā darbā:

Vispirms gribu uzsvērt – ja akadēmiska vēsturnieka darba instruments ir publikācija, tad muzejnieks komunicē ar sabiedrību, izmantojot ekspozīciju, izstādi. Mūzejā strādājam ar cilvēkiem, ar apmeklētājiem, kuŗi šurp atnāk ar ļoti dažādu zināšanu bagāžu un uzskatiem, kuŗus mēs respektējam un cienām. Mūzeoloģijas uzstādījums ir caur ekspozīciju un izstādi stāstīt un mācīt, taču nedrīkstam uztipt apmeklētājiem

Mums LNVN nodaļā “Dauderos”, kas no 1937. līdz 1940. gadam bija Latvijas Valsts un Ministru prezidenta Kārļa Ulmaņa vasaras rezidence, kādreizējā prezidenta kabinetā ir iekārtota izstāde “Divas dienas Kārļa Ulmaņa dzīvē”, un tur mēs vizuāli (ar mūzejiskiem līdzekļiem) cenšamies parādīt, cik liels bezdibenis šķir jauno enerģisko politiķi, Latvijas idejas proklamētāju 1918. gada 18. novembrī, kurš cerēja, ka darīs kaut ko Latvijas labā, līdz sagurušam politiķim, kurš 1940. gada 22. jūlijā iekāpj vilcienā, domādams, ka brauks uz Šveici glābties, bet īstenībā tiek deportēts uz Maskavu un pēc tam uz cietumu Krievijā. Grūti teikt, ko viņš zināja un ko viņš nezināja, bet, kā ikviens cilvēks, viņš cerēja uz to labāko – izdzīvot, dzīvot un ticēsim tam labajam, ka vēlējās vēl darīt ko labu Latvijai.

Jūsprāt, kādas īpašības vispilgtāk raksturo Ulmani?

Zinātkāre ir viens no tiem dziņiem, kas viņu mudināja māci-

“Ja mēs gribam, lai Latvija nepaliek tikai pārejoša parādība, tad jaunatnē jāieaudzina varoņu paaudzes ideāli, domas un tikumi.”

Kārlis Ulmanis

savu viedokli. No izstādes apmeklētājam jāaiziet ar paša izveidotu viedokli, uzskatu, secinājumu... Tai skaitā arī par Kārli Ulmani, ar kuŗu saistīto liecību krājums turpina papildināties.

Ulmanis kā ļoti pretrunīga politiska personība ir vērtējams. Nav noliedzami viņa nopelni, bet acīmredzot ir pienācis laiks atklāti runāt par to, ka viņš ir bijis gan pie valsts proklamēšanas, pie valsts dzimšanas, bet diemžēl ir stāvējis klāt arī pie valsts bojāejas.

ties. Tā ir viena no tām ļoti labajām īpašībām, kas viņu uznesa virsotnē, pirmkārt, politikā.

Ar savām zināšanām Ulmanis arī dāsni dalījās. Pirms aktīvi iesaistījās politikā, viņš jau bija uzrunājis vairāk un mazāk plašas auditorijas. Piemēram, 22 gadu vecumā (1899. gada 17. – 18. decembrī) Rīgas latviešu biedrības rīkotajā Vispārīgajā latviešu lauksaimnieku sapulcē uzstājās vērienīgas latviešu zemnieku un sabiedrisko darbinieku

auditorijas priekšā ar referātu “Piena ražojumi un viņu izlietošana”. Tam sekoja arī viņa publikācijas latviešu lauksaimniecības žurnālā “Zemkopis” 1900. gadā. 1903. gada vasarā vadīja vairākus lauksaimniecības kursus Vidzemē, kuŗus organizēja Rīgas latviešu biedrības Lauksaimniecības nodaļa. Sekoja arī ražens darbs žurnālistikā.

...uzsverama arī drosme. Ulmanis uzņēmas 1918. gadā nostāties pirmās Latvijas valdības priekšgalā. Viņš vadīja trīs pagaidu valdības 1918., 1919., 1920. gada pirmajā pusē un arī pirmo valdību 1920. gada otrajā pusē. Viņam pietika drosmes nostāties valsts priekšgalā, kad valsts īsti nebija, tā bija vēl tikai proklamēta. Viņam bija drosme ar pavisam nelielu domubiedru pulciņu vadīt to, kā faktiski vēl nebija, teiksim, tajā vis-

tumšākajā laikā. Bet no otras puses, 1939. un 1940. gadā Ulmanis bija tas, kurš visus svarīgos valstiskos lēmumus pieņēma vienpersonīgi. Viņš pieņēma lēmumu atļaut iekārtot šeit kara bāzes – 1939. gada 5. oktobrī tika parakstīts bazu līgums par liela Sarkanās armijas kontingenta izvietošana Latvijas teritorijā. 1940. gada 16. jūnijā PSRS izteica ultimātu Latvijai, kuŗā tika pieprasīta Sarkanās armijas daļu ielaišana Latvijas teritorijā bez jebkādiem noteikumiem, kā arī Latvijas valdības nomaiņa. Un Kārlis Ulmanis, izvairoties no upuriem, nedeva pavēli pretoties un pieņēma padomju prasības. 17. jūnijā Sarkanās armijas daļas ienāca Latvijā un jau pēcpusdienā ieradās Rīgā. Šīs dienas vakarā Ulmanis teica radio runu, kuru 18. jūnijā publicēja laikrakstos. Viņš uzsvēra, ka ka-

raspēks Latvijā ienāk ar valdības ziņu, kas izriet no “draudzīgajām attiecībām starp Latviju un Padomju Savienību”, un paziņoja par valdības atkāpšanos un aicināja saglabāt mieru un kārtību. Arī Augusta Kirhenšteina vadītā valdība tika izveidota ar viņa piekrišanu un klusuciešanu.

1940. gada jūlija dienās viņš parakstīja daudzus dokumentus.

Protams, visu mēnesi. Kopš 17. jūnija, kad šeit ienāca padomju kaŗaspēks, līdz 22. jūlijam, kad viņš iekāpa vilcienā braucienam uz Maskavu, viņš turpināja parakstīt dokumentus. Un arī pseidovēlēšanas – šīs 14. un 15. jūlija farss – notiek, viņam klātesot.

Līdz mūsdienām Ulmaņa lēmums par nepretošanos un formālu sadarbību ar okupācijas režīmu sabiedrībā tiek vērtēts pretrunīgi.

Runājot par Ulmaņa vienpersonīgo lēmumu pieņemšanu – vai tad tas nebija likumsakarīgi? 1934. gada 15. maijs – Kārlis Ulmanis ar domubiedru grupu veic apvērsumu, atlaiž parlamentu, likvidē politiskās partijas, ierobežo vārda brīvību un izveido paša vadītu autoritāru politisko režīmu. Viņš kļūst par diktatoru.

Ulmanis ar savu diktatorismu liedza veselai paaudzei iespēju izteikt savu viedokli, viņš pieradināja pie tā, ka Ulmanis pateiks, kā vajag. Cilvēki viņam uzticējās.

Stāsts par Kārli Ulmani ir no visām pusēm objektīvi stāstāms stāsts – kā jebkurš stāsts. Vispusīgi, daudzpusīgi stāstāms, kas, no vienas puses, tika un tiek analizēts, no otras puses, ļoti daudziem cilvēkiem radīja Latvijas simbolu, Latvijas tēlu, kas cilvēkus saturēja kopā, deva spēku izturēt...

Beigu beigās Ulmanis simbolizēja arī visus iepriekšējos prezidentus – Čaksti, Zemgali, Kviesi.

Bet viņš bija beidzamais! Kā cilvēki mēs mēdzam salīdzināt – un pēdējais itin bieži mūsu apziņā paliek tas spilgtākais. Turklāt tas salīdzinājums, kas nāca ļoti krasi ar padomju okupāciju, kas bija tik graujošs un briesmīgs, ka veidojās šis nenormālais kontrasts un salīdzinājums par labu Ulmaņa laikam. Tas ir emocionāli, bet objektīvi.

Bija autoritārais režīms, bija saimniecībā trūkumi, bet Latvija bija sava neatkarīga valsts – un tas ir pāri visam. Lai ar kādiem trūkumiem, bet SAVA. Tās moka, kas cilvēkiem bija jāpārcieš izsūtījumā vai kaŗā, vai filtrācijas nometnēs... un padomju laikā visa tā liekulība un noklusēšana – tas taču nav salīdzināms ar dzīvi savā valstī. Cilvēku prātos palicis viss gaišais un ideālais no Ulmaņa laikiem.

Un man liekas, ir vēl viena lieta – ļoti daudzi, kas radīja un pēc tam uzturēja šo gaišo Latvijas tēlu, par ko viņiem ir mūžīga pateicība (saku bez jebkādas ironijas, zemitētiem, es tiešām tā domāju), viņi tajos 30. gados bija jauni cilvēki, un mums visiem jaunība vienmēr ir tas skaistākais laiks.

Bet pats galvenais – tika radīta sava valsts (nevis kaut kāda padomju republika).

ASTRĪDA JANSONE

Trimdas bērnubērnis Ingrīda Kariņa-Bērziņa

Šodien mana sarunbiedre ir četru bērnu māmiņa un gandrīz divdesmit gadus laulībā ar Andri Bērziņu. Arī ar viņu esmu jau iepazinusi, apmeklējot bijušo trimdinieku draudzes dievkalpojumu. Andris ir šīs Rīgas evaņģēliskās draudzes priekšnieks, bet Ingrīda – svētdienas skolas skolotāja. Bērziņi ir viena fantastiska ģimene, un es esmu priecīga, ka man ir bijusi izdevība ar viņiem iepazīties tuvāk. Ingrīda par sevi pastāsta:

“Esmu dzimusi 1971. gadā, Pēteros, ļoti neparastā latviešu ģimenē. Mans tēvs ar abām māsām un vecākiem visi bija kopā vienā Amerikas mazpilsētā. Viņi visi bija bijuši kopā bēgļu gaitās Zviedrijā un pēc tam nonāca vienā vietā – Vilmingtonā, Delavērā. Katrs uz Ameriku brauca atsevišķi, katrs brauca ar savu vīzu, tomēr Amerikā nonāca vienā un tai pašā vietā. Kad es augu, man gan likās pats par sevi saprotams, ka mani brālēni, māsiņas, onkuļi, tantes un vecvecāki visi bija turpat tuvumā. Citām ģimenēm tā nebija. Bet tikai tad, kad es izaugu liela, sapratu, cik pasaule ir milzīga un cik tas, kas notika ar mani, ir neparasti. Mani vecāki iepazinās Zviedrijā un arī apprecējās Zviedrijā jau 1956. gadā. Tēvs ir no Salacgrīvas lībiešu dzimtas, no Kariņiem, kuŗi Latvijas laikā uzvārdu latviskoja par Kariņiem. Viņi bija lībieši no abām dzimtas pusēm. Mana tēva dzimta ir no Vidzemes lībiešiem, un Ziemeļvidzemē ir mūzejs, kur ir minētas deviņas vai divpadsmit lībiešu dzimtas, kurām ciltskoki ir saņemti no kāda 1600. gada, un mēs esam rados ar četrām no tām. Tēvatēvs Rīgā bija pirmo reizi savā mūžā ap 1940. vai 1942. gadu, kad bija aizbraucis uz tirgu vest graudus, jo kāpēc gan jāmaisās apkārtnē, ja tu dzīvo Salacgrīvā?! Mana mamma ir cēlusies no Dambekalniem. Viņas māte bija Irma Dambekalna, kas apprecēja Vitoliņu, kura brālīis bija Rīgas prefekts – Jānis Dambekalns, kas savukārt bija precējies ar slaveno aktrisi Birutu Skujenieci. Dambekalni bija lībieši no Kurzemes – kuŗu būvētāji, un tad nākamajā paaudzē bija mana vecmāmiņa un viņas māsa, abas bija ārstes, un vēl citas māsas, bet vienīgais dēls tāpat bija minētais Rīgas prefekts. Otrā ģimenes pusē bija kalpotāji no Pļaviņām.

Tā mani vecāki dzīvoja Stokholmā un astoņu gadus gaidīja iebraukšanas atļauju Amerikā, jo pēc Zviedrijas latviešu leģionāru izdošanas Padomju Savienībai vectēvs domāja, ka Zviedrija nav droša. Tāpēc viņš pirmais pieteicās uz Amerikas vīzu kopā ar manu omammu, tad pieteicās mans tēvs un abas tēva māsas. Tātad viņi visi līdz 1961. gadam bija aizbraukuši, bet ne kopā. Es uzaugu Vilmingtonā, tādā ļoti nelielā latviešu mikrovīdē, kur mums bija draudze, un visi ļoti cieši turējās kopā. Šeit, Latvijā, no mūsu draudzes ir Ruta Zadziorška, kas bija mana latviešu valodas skolotāja. Vilmingtonas grupā bija arī citi ALAas aktīvisti, kā Tālvāldis Bērziņš, Ojārs Valtars, Baidiņš un citi. Mums bija pat pašiem sava teātra kopa, kuŗā mans tētis bija režisors un mam-

ma – aktrise, un tikai pēc gadiem to var novērtēt, cik tas patiesībā bija skaisti. Dzīve bija daudzšķautņaina. Savā skolā es biju vienīgais latviešu bērns. Mājās runājām tikai latviski. Mana omamma nekad tā īsti runāt angļiski neiemācījās, un viņa mani bieži pieskatīja. Mājās bija latviska vide, un daudzus gadus vēlāk, kad iepazinu Andri un kad mēs aizbraucām pie viņa radiem uz Austrāliju, viņa tantes mājās izskatījās tāpat kā mūsmājās Amerikā. Tie paši tautiskie spilveni, līdzīgas gleznas, tās pašas grāmatas tādos pašos plauktos. Izskatījās, ka latviešu ģimenes trimdā veidoja ap sevi sev patīkamu latvisku vidi.

Mana latviskā dzīve sākās Vilmingtonas latviešu skolā, kuŗā mēs bijām septiņi bērni. Tad trīs pārcēlās uz citu vietu, es braucu uz Filadelfijas skolu, kas ir aptuveni 40 kilometru no Vilmingtonas. Mana latviešu izglītība turpinājās astoņas vasaras Katskiļu nometnē. Brālīis un māsa bija vecāki, un mana mamma Māra bija vadītāja deviņu un desmit gadu vecām meitenēm. Mani tur aizveda, kad man bija tikai četri vai pieci gadiņi, bet es biju ļoti patstāvīgs bērns. Mani vienkārši ievēda tai mītnē, un es tur dzīvoju savā vaļā bez lielas pieskatīšanas. Toreiz man tas nemaz īpaši ko lielu nepatika, bet tagad, kad man pašai ir bērni, es saprotu arī mammu, jo mēs dzīvojam pilsētā. Mana mamma bija augusi laukos, pie jūras vai mežā, jo viņas tēvs bija mežzinis. Mamma jau no 12-13 gadu vecuma brauca tēvam līdzī. Tāpēc viņai likās, ka svarīgākais, ko mums var dot, ir vasaras svaigā gaisā. Tagad, skatoties, kādās nometnēs mani bērni ir bijuši, Katskiļu nometnē bija ārkārtīgi labi noorganizēta. Četras vasaras biju Beverīnas vasaras vidusskolā un, kad to pabeidzu, uz vienu gadu aizbraucu uz Japānu. Es iemācījies atsevišķus lietvārdus un tos kaut kā vīju kopā. Pēc tam es aizbraucu uz Minsteres ģimnaziju, bet es jau biju uzņemta augstskolā. Minsterē bija pilnīgi cita gaisotne. Sociāli es nejutos tik ļoti labi, man likās, ka esmu tāda garlaicīga meitene. Taču šo laiku es izmantoju, mācoties vācu valodu, gāju uz koncertiem un teātriem, un, kad bija brīvlaiks, aizbraucu uz Vīni un apmeklēju operu.

Pēc Minsteres Jeila universitātē izstudēju vēsturi, tas bija tieši tajā laikā, kad Latvija atguva neatkarību. Studijas uzsāku 1990. gadā un pabeidzu 1994. Pirmo reizi Latvijā ierados 1991. gadā. Iemesls, kāpēc es nebiju ātrāk te bijusi, bija tas, ka mūsu ģimenē bija izsūtītie – vecmāmiņas māsu izsūtīja jau 1941. gadā, un viņa jau pirmajā ziemā aizgāja bojā. Mana vecmāmiņa kopā ar savu māsu bija dibinājušas sieviešu korporāciju *Varavīkne*. Viņa bija paņēmusi savu sešgadīgo meitiņu līdzī uz Sibīriju. Vecmāmiņas brālīis bija nogalināts tepat Rīgā, Šķirotavā. Mums no citiem radiem bija zināms, ka Rīgas radiem pēc Amerikas radu apciemojumiem vienmēr bijušas kaut kādas nepatīkšanas. Tāpēc mans tētis īsti negribēja savu jaunāko bērnu uz Latviju laist. Latvijā nonācu 1991. gada augustā, tieši pirms puča. Sagadījās, ka no Latvijas izlidoju tieši tai dienā, kad

pučs notika. Es aizlidoju uz Angliju pie māsas. Domāju, ka mani iespaidoja tas, ka Latvijā tolaik viss bija tik nospiedoši pelēks, veikali tukši, skatlogi netīri, vakaros ielās tumsa. Viss bija ļoti drūms. Tikko ieradāties Rīgā, radi stāstīja, ka ir notikusi avārija, kas bija vārds, ko es nekad nebiju dzirdējusi un nesapratu, kas tas ir. Izrādījās, ka noticis kaut kas ar ūdensvadiem un visam namam bija atslēgts ūdens. Es domāju – nabaga cilvēki, viņiem ir atbraucis ciešiņš, bet mājā vispār nav ūdens. Brālēns Pēteris stiepa spaiņus uz piekto stāvu, lai varētu vismaz rokas nomazgāt. Savukārt pirmais iespaids Salacgrīvā – visi runā

auksta duša! Mēs bijām dabūjuši dzīvokli tepat Tērbatas ielā, un dzīvokli remontēja, jo tur bija bijis tā sauktais komunālais dzīvoklis. Protams, visi darbi bija iekavēti, bija jādzīvo citā – vienistabas – dzīvoklītī padomju laikā celtā namā, kur te bija, te nebija elektrība, te bija un nebija ūdens. Siltā ūdens nebija vispār, ja nu vienīgi pēc pusnakts. Nebija, kur veļu izmazgāt, un es visu ko mazgāju virtuves izlietnē aukstā ūdenī. Bet galvenais – es aizgāju uz Ārlietu ministriju jau pirmajā dienā. Cilvēks, ar kuŗu biju sarakstījusies, paziņoja dežurāntam, ka viņš ir ļoti aizņemts. Labu laiku nogaidīju, un tad man pateica, lai atnāku rīt.

viņus gadus nodzīvojām Amerikā. Abi vēl divus gadus studējām. Mums piedzima pirmie trīs bērni. Ikgadu braucām uz Latviju. Andris bija tas, kuŗš gribēja uz Latviju pārcelties, turklāt viņam te bija smagi slima vecmāmiņa. Andrim absolūtais gan neistenojās, un mūsu māja arī nebija gatava. Mans tētis bija ļoti varonīgs – viņš uzņēma mūs pie sevis, nesa malku un sildīja man un bērniem istabas, jo Andris bieži bija Zviedrijā, kur bija dabūjis darbu. Es zināju, ka man jādarbojas savā profesijā, un es noliku advokāta pārbaudījumus. Tad izdomājām, ka mums vajag ceturto bērnu. Noriņai bija 11 mēneši, kad es brī-

tāpat kā mana omamma! “Es i, es nau, viš i, viš nau,” un tamlīdzīgi. Omammas jaunākā māsa turklāt bija ļoti līdzīga omammai.

Manam tētim Salacgrīvā bija kādi desmit brālēni un māsiņas, kas visi bija dzimuši isā laika posmā, un viena viņa māsiņa, ar ko tētis kopā skolā gājis, pasauca mani otrā istabā un iedeļa 50 rubļu naudaszīmī. Viņa teica – ka tas piemiņai no mana pirmā brauciena uz Latviju! Zinot, kādos apstākļos radi dzīvojuši, tā man likās ļoti, ļoti liela dāvana. Tas bija ļoti aizkustinoši.

Īstenībā 1991. gads bija tāda idille, tā bija viena liela kopības izjūta, kuŗas tagad, divdesmit piecus gadus vēlāk, vairs nav. Protams, ir radi, ar kuŗiem ir ciešs kontakts, bet – tādas kopā būšanas izjūtas, tādas sajūsmas, ka nu mēs varam atkal nebūt šķirti – tās gan laikam nav un vairs arī nebūs. Bet, kad atbraucu uz Latviju un trīs gadus vēlāk pabeidzu augstskolu, domāju, ko darīt. Izdomāju, ka man vajag pieteikties darbā Latvijas Ārlietu ministrijā. Es pratu vairākas valodas, biju mācījusies literatūrā, varēju labi izteikties, un es mācījos arī krievu valodu. Biju izstudējusi vēsturi labā universitātē, biju pārliecināta, ka daudz zinu, un es varu apgūt jebko. Bet nāca

Aizgāju nākamajā dienā, un mani aizsūtīja pie vienas nodaļas vadītājas, kuŗa mani ļoti neļaukā veidā “apstrādāja”. Teica, ka es vispār neko neprotu un lai labāk dodoties prom. Vēlāk noskaidroju, ka viņa bija viens no tiem cilvēkiem ministrijā, kas bija labvēlīgi noskaņota pret Krieviju un mūs uzskatīja par “kļaidā latviešiem”. Bet tētis teica, lai saņemtos un eju vēlreiz. Nākamajā reizē nonācu pie Kaijas Gertneres, kuŗu mazliet pazinu kopš viena no jaunatnes kongresiem, viņa bija ļoti jauka, un nonācu pilnīgi citā pasaulē. Rezultātā sabiju ministrijā divus gadus. Tomēr pārliecinājos, ka tas “nav priekš manis”. Tad satiku Andri Bērziņu, ar kuŗu arī es biju jau iepriekš pazīstama. Mans iespaids – nu ļoti nopietns un centīgs! Likās, ka mums maz kopīga. Bet, kad ciemojos pie māsas Anglijā, satiku Andri kādās viesībās. Sākām satikties, tuvāk iepazīnāties un... un viens otram patīkām. Esam kopā kopš 1995. gada, kopš pirmā nopietnā randiņa.

Kad Andris iestājās Stanforda universitātē, bija jāizšķiras, ko darīt, un es uzteicu darbu Ārlietu ministrijā, aizbraucu Andrim līdzī. Sešas nedēļas ar automašīnu ceļojām pa Ameriku, teltojām un pa ceļam arī saderinājāmies. De-

numainā kārtā dabūju darbu birojā, kas tagad ir lielākais advokātu birojs Latvijā. Mūsu bērni ir gājuši dažādās skolās, bet nu mācās starptautiskajā skolā, kur ir ļoti labs latviešu valodas skolotājs. Tagad zinu, ka bija vērts iziet cauri grūtībām, jo latvietība ir pamatvērtība. Mūsu bērniem pie šīs atziņas vēl ir jāpiestrādā. Un tomēr – trīs vecākie bērni ir skauti, bet jaunākais dēls ir jaunsargs.

Mēs visi esam latviešu draudzē, kuŗā vairums ir cilvēki, kas pārcēlušies uz dzīvi Latvijā. Andris ir draudzes priekšnieks, un es esmu svētdienas skolas skolotāja. Tā mums ir tāda ļoti nozīmīga lieta. Kad bērni izaugs, viņi varēs izvēlēties, grib vai negrib būt draudzē, taču tagad mēs ejam visi. Vēl ir tik labi tas, ka mūsu bērniem šeit ir vecvecāki, jo Andra vecāki dzīvo Latvijā, bet mani vecāki te ir vasarās. Bērni var pavadīt laiku svaigā gaisā, pārmaiņus vienu mēnesi pie vieniem, otru – pie otriem vecvecākiem.”

Ingrīda savu stāstu beidz, bet es vēl kavējos atmiņās par viņas tēti, kuŗu gāzistu no tiem laikiem, kad Gaŗezērā, būdams vien 14 gadus vecs zēns, viņš dziedāja pieaugušajiem līdzī līdz rīta gaismai, un visām dziesmām zināja vārdus...

LĀSMA GAITNIECE

Uz dievnamu ar peļu junkuru padusē?

Latvijas samērā vēsā vasara, kuŗas neatņemama sastāvdaļa ir četras atvaļinājuma nedēļas, jau atkal tikpat kā aizvadīta. Tas arī bija iemesls, kādēļ radās vēlme atcerēties un pavērtēt, kas jauns šai laikā pieredzēts, turklāt padalīties ar lasītājiem. Viens no visvairāk pārdomas rosinošajiem šīs vasaras ceļojumiem bija brauciens uz kādu klusu ciemu Vidzemē, kas no Rīgas atrodas vien 34 kilometru attālumā.

Lai nokļūtu Ropažos, par ko šajā reizē vēlos pastāstīt, no galvaspilsētas jābrauc virzienā uz Ērgļiem. Iespējams, ne vienam vien Latvijā apceļotājam šī vieta šķiet ista nomale, ko nav pat vērts iekļaut braucienu plānos. Tā gan ir visai augstprātīga, turklāt ačgārņa atieksme! Pēc Ropažu apmeklējuma jūlija nogalē to varu apgalvot pavisam droši.

Brauciena uz Ropažiem mērķis bija vietējās ev. lut. baznīcas dievkalpojuma apmeklējums, pēc kā tika rīkota sadraudzība jeb kafijas malakošana un sarunas kopā ar draudzes aktīvistiem. Tam sekoja īss pārbrauciens uz Ropažu "Pilskalniem" – mācītājmuižu, piknīks tās dārzā, kā arī interesantas sarunas ar vietējās draudzes garīdznieku Krišjāni Bulli. Brauciena organizatori bija Rīgas Lutera draudzes, kuŗas locekle ir arī šo

rindu autore, pārstāvji.

Saulainā vasaras dienā ir patīkami pieskarties sasilušajai, no laukakmeņiem mūrētajai sienai. Domās gan nākas mazliet noskurināties, iedomājoties, cik auksti ēkā būs vēlā rudenī un ziemā. Nedaudz šo priekšstatu laboja kāda no vietējās draudzes locekļiem, atklājot, ka baznīcā ir vēsi vasarā, savukārt septembrī, kad mūri krietni iesīlušī, esot ļoti patīkami – telpās ir siltāk nekā ārpusē.

Pārdomas un sarunas drīz vien gan pārtrauca aicinājums doties iekšā, jo klāt dievkalpojuma laiks.

Mūsu, Ropažu evaņģēliski luteriskajai draudzei nepiederošu cilvēku, uzmanību dievkalpojuma laikā piesaistīja... kaķis! Pārējie baznīcas apmeklētāji jau pieraduši, ka vienai no draudzes locekļiem ir peļu junkurs, kuŗš gluži kā sunītis dodas līdzī visās savas saimnieces ikdienas gaitās. Turklāt baznīcā nav izņēmums!

Vispirms mājdzīvnieks ieinteresēti apstaigāja solu rindas, apskatot, kas tie ir par ļaudīm, kuŗi ieradusies uz dievkalpojumu. Pēc tam minka cienīgā gaitā aizgāja līdz altārim, arī tur visu apskatot, un visbeidzot apgūlās kādā kluksākā stūrītī, visu laiku uzmanības centrā paturot savu saimnieci. Iespējams, šo rindu lasītājs būs izbrīnījies: sak, kas tie par jokiem!

Dievnamas vidū – ciems apkārt. Neogotikas arhitektūras stilā būvētā Ropažu ev. lut. baznīca. Celta 1893. gadā pēc Gotfrīda Krona projekta // Foto: Lāsma Gaitniece

Taču jāatzīst, kaķis baznīcā nevienu netraucēja un uzvedās pat priekšzīmīgi, turklāt vietējās draudzes locekļi pie šiem peļu junkura apciemojumiem sen pieraduši.

Dievkalpojumam beidzoties, sekoja sadraudzība. Cik labi, ka vasarā to iespējams rīkot nevis telpās, bet svaigā gaisā – blakus baznīcai. Neparasti, ka Ropažu draudzes īpašumā nonācis kāds pavisam īpašs, no ozolkoka dēļiem darināts galds, kādu otru nav ga-

dijies redzēt nekur citur Latvijā! Uz tā arī novietojām līdzpaņemtos kārumus un kafijas tasītes. Sadraudzībai beidzoties, mācītājs Krišjānis Bulle mūs, ciemiņus, aicināja vēlreiz ienākt baznīcā, lai iepazīstinātu ar sakrālās celtnes sarežģīto vēsturi.

Pēc sadraudzības atkal sēdāmies automašīnās, lai dotos uz "Pilskalniem". To teritorijā ietilpst mācītājmuiža jeb pastorāts un nelieli, bet ļoti saglabāti drupu fragmenti, kas liecina par kādreizējā Ropažu pils kompleksa atrašanās vietu.

Vispirms skatām atklājās mācītājmuiža – daudz "pieredzējis" nams bieži noauguša dārza vidū.

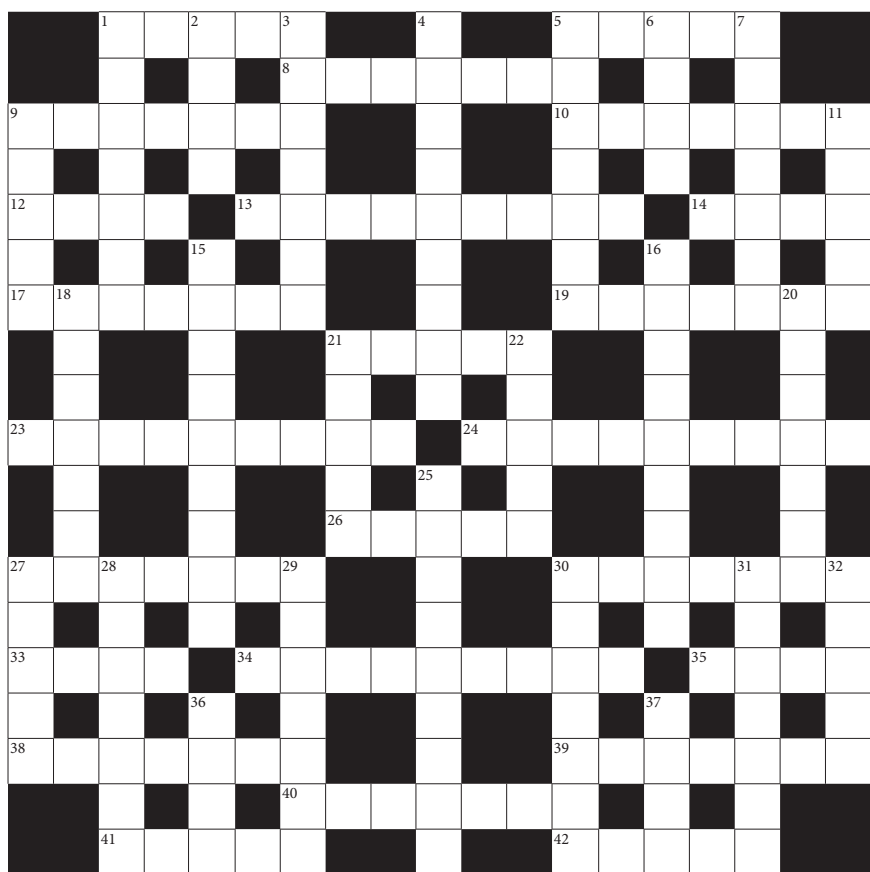
Piknīka laikā no mācītāja uzzinājām, ka šī ēka nūdien piedzīvojuši daudz pārmaiņu. Ja līdz Otrajam pasaules karā tās iedzīvotāji (ne tikai mācītājs ar savu ģimeni, bet arī palīgi un kalpi) pret īpašumu izturējušies ar cieņu un pat bijību, piemēram, ēdienu uz otrā stāva ēdamtelpām no pirmā stāva virtuves nogādāja ar speciālu liftu, tad, karā beidzoties, ēka vārda tiešajā nozīmē tika demolēta. To 20. gadsimta 40. gados nav saudzējis ne ugunsgrēks, ne Mašīnu un traktoru stacijas kantora, ne meiteņu internāts un Ropažu vidusskolas darbmācības kabinetu ierīkošana. Katra pielāgošanas reize citiem mērķiem un vajadzībām vecajā namā atstājusi "nospiedumus". Atliek cerēt, ka ar Dieva palīgu un cilvēku entuziasmu ēka atkal atgūs agrāko spozmi!

Īpaši uzmanību piesaistīja 19. gadsimta sākumā celtā pastorāta krāšņākais "elements" – Šveices stila veranda! Mācītājs atklāja, ka veranda piebūvēta vēlāk – 19. gadsimta beigās! Savādi, bet fakts! Mūsdienās arī grūti noticēt, ka mācītājmuižu gleznojis Apgaismības laikmeta mākslinieks un vēsturnieks Johans Kristofs Broce! No viņa zīmējumiem redzams, ka pastorāts bijis bez verandas.

Skaists izvērtās brauciena no beigums – piknīks mācītājmuižas dārzā. Sarunas ievirzījās ne tikai par laicīgām, bet arī gluži ikdienišķām tēmām. Arī par to, ka šai vietā pie tik viesmīlīgiem ļaudīm, kādi sastopami Ropažu draudzē, būtu vērts braukt ciemos vēlreiz!

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

seno romiešu bruņojumā. 5. A. Dimā (tēva) romāns. 6. Sievietes vārds (*febr.*). 7. Vizbuļu dzimtas krāšņumaugs. 9. Plaši iedzīvotāju slāņi. 11. Svēts putns Senajā Ēģiptē. 15. Kvalificēta speciālista palīgs. 16. Apkārtmērs. 18. Likums, likumība. 20. Apdzīvota vieta Viļakas novadā. 21. Novecojis kukurūzas nosaukums. 22. Ventas pieteka. 25. Laba vēlējums. 27. Agrāk naudas vienības Itālijā. 28. Valsts Ziemeļamerikā. 29. Sadzīves pakalpojumu sniegšana iedzīvotājiem. 30. Karpu dzimtas zivs. 31. Ostas pilsēta Indijā. 32. Rakstnieka izteiksmes veids. 36. Aizliegums. 37. Valsts Vīdusamerikā.

Krustvārdu mīklas (BL Nr. 35) atrisinājums
Līmeniski. 7. Kalevala. 8. Skarlati. 10. Amati. 11. Stils. 12. Karaliste. 16. Angiņa. 19. Patoss. 20. Lama-tas. 21. Asare. 22. Dēles. 23. Nandu. 24. Atēna. 25. Kriki. 28. Rauna. 30. Svitene. 31. Antīks. 32. Angārs. 36. Periskops. 40. Gongs. 41. Fonds. 42. Antares. 43. Retortes.

Stateniski. 1. Slate. 2. Saltas. 3. Lauta. 4. Asari. 5. Karatē. 6. Salto. 7. Kempings. 9. Izloksne. 13. Lejas. 14. Annenieki. 15. Mandarīns. 17. Raudīve. 18. Kantons. 26. Rindkopa. 27. Steps. 29. Nereīdas. 33. Veltes. 34. Sparta. 35. Agita. 37. Ivasi. 38. Kopra. 39. Torte.

Līmeniski. 1. Seno grieķu un romiešu rēķinu galdiņš. 5. Gaujas pieteka. 8. Rubiju dzimtas lakstaugi. 9. Cienījama precēta sieviete senajiem romiešiem. 10. Lieli pārnadžu kārtas tuksnešu dzīvnieki. 12. Saistīt. 13. Zodiaka zvaigznājs. 14. Lieli dziedātāju ansambļi. 17. Glīts, izskatīgs. 19. Poļu tautas dejas. 21. Augstāko pareizticīgo un katoļu garīdznieku galvassega, kuŗu valkā dievkalpojumu laikā. 23. Ierīce iekšdedzes dzinēja iedarbināšanai. 24. Techniskas iekārtas pa-

matrādītāji. 26. Parīzes piepilsēta, mākslas porcelāna izgatavošanas centrs. 27. Slazdi. 30. Viegla konstrukcijas celtnes. 33. Maizes šķēle. 34. Karaļnama sievietes, kuŗas neieņem troni. 35. Kalni Eiropā. 38. Nelieli trīsšķautņaini dūnci. 39. Ilgstošs laiks bez nokrišņiem. 40. Balandu dzimtas dārzeni. 41. Tēls A. Dimā romānā "Trīs musketieri". 42. Gods un atzinība.

Stateniski. 1. Medicīniska iestāde. 2. Potēt ar pumpuru. 3. Tievās, sīkas. 4. Metamā ierīce

ĪSZIŅAS

Cēsis 20. septembrī ikgadējā reģionālajā vizītē apmeklēja 37 Latvijā akreditētie ārvalstu vēstnieki. Lai izlocītu kājas pēc brauciena ar autobusu, vispirms tika iepazīstināti ar Vidzemes koncertzāli. Tad notika oficiālā pieņemšana pie Cēsu novada domes priekšsēža Jāņa Rozenberga, kur vēstnieki guva visaptverošu informāciju par novada ekonomisko attīstību un nākotnes vīziju. Bet ekskursijā pa Cēsīm iepazīs ar tās kultūrvēsturisko mantojumu – Viduslaiku pili, Rožu laukumu, Sv. Jāņa ev. lut. baznīcu un baudīja pilsētas sakopto vidi un cēsnieku viesmīlību.

Daugavpili 21. septembrī darba vizītē ieradās Dānijas vēstnieks Latvijā Hanss Braska un Nīderlandes vēstnieks Jans Pīters Langenbergs. Viņi jau agrāk ir bijuši Daugavpilī, tāpēc sekojuši politiskajām batālijām. Tagad bija iespēja iepazīties ar kārtējo jauno pilsētas domes priekšsēdi Rihardu Eigimu. Vēstniekus interesēja pilsētas ekonomika un darbs ar nacionālajām minoritātēm. R. Eigims uzsvēra, ka šobrīd pats svarīgākais ir projektu sagatavošana un ES finansējuma piesaiste. Vēstnieki apmeklēja cietoksni, Marka Rotko mākslas centru, kur notika arī apaļā galda diskusija ar plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem. Nobeigumā bērnu namā "Priedīte" tika rīkots LEGO pasākums bērniem. Vēstnieki izteica gatavību apmeklēt Daugavpili arī nākamajā gadā, kad Latvija svinēs simtgadi.

Cēsis 30. septembrī plkst. 17 Vidzemes koncertzālē "Cēsis" norisināsies Cēsu Kultūras un tūrisma centra jaunā kora "WENDEN" 30 gadu jubilejai veltīts sarīkojums "Rotājas saulīte sudraba kalnā". Diriģente Marika Slotina-Brante teic, ka repertuārā iekļautās spēka dziesmas ļaus piepildīt laiku un telpu ar Balto, Saules un Mīlestības enerģiju.

Gulbenē, Mazsalacā, Valmierā, Aizkrauklē no 15. līdz 20. septembrim iedzīvotājiem bija iespēja apskatīt Nacionālo bruņoto spēku (NBS) militāro tehniku, ekipējumu un ieročus, kā arī tikties ar NBS un NATO karavīriem. To nodrošināja NBS Sauszemes spēku Mehanizētā kājnieku brigāde sadarbībā ar Zemessardzes 2. Vidzemes un 3. Latgales brigādes bataljonu.

Aizputes novada Tūrisma informācijas un Mūzizglītības centrs 7. un 8. oktobrī aicina kopā ar ornitologu Ritvaru Rekmāni doties vērot gājputnus Aizputes un Apriķu apkārtnē, kuri jau sākuši posties ceļam uz siltajām zemēm. Pieteikšanās pa e-pastu: turisms@ aizpute.lv vai tālruni: +371 28617307 **līdz 6. oktobrim.**

(Turpinājums 11. lpp.)

ELĪZA ZIKMANE

Pateicības laiks

Lai gan šogad Latvijā ražas ievākšanu zemniekiem traucē lietavas, tomēr, kā ik gadus, tiks svinēti Ražas svētki. Arī uz Londonas lielpilsētas akmeņiem mītošajiem rudens ir pateicības laiks, kad bija ierasts Pļaujas svētkos izrauties no pilsētas un pabūt dabas tuvumā Rovfantas dievnamā. Tā kā Rovfanta vairs nav pieejama, šogad Pļaujas svētku pateicības dievkalpojumu noturēsim Londonā, Zviedru dievnamā, svētdien, 8. oktobrī, plkst. 14. Katram no mums ir par ko pateikties Dievam, kuŗš katru no mums un mūsu draudzi un sabiedrību kopumā arī šogad savā žēlastībā un labestībā ir svētījis. Kāda šogad ir bijusi tava raža, tavs ieguvums, uz ko ar pateicību, gandarījumu un prieku atskatīties? Dalīta bēda ir pusbēda, dalīts prieks ir dubults prieks, tāpēc esi aicināts nākt un dalīties ar savu pieredzi, lūgšanu, dziesmu, ziedojumu vai groziņu šī gada Pļaujas svētku dievkalpojumā un sadraudzībā pēc tam. Dievkalpojumu ar skanīgām balsīm kuplinās Londonas latviešu koris. Paredzētas arī svētdienas skolas nodarbības bērniem.

Pateicības iezīmē notiks arī dievkalpojums svētdien, 22. oktobrī, plkst. 14 turpat Zviedru dievnamā. Pieminēsim 500 gadus kopš Reformācijas. Latvijas teritorija bija viena no pirmajām zemēm, kas pieņēma luterisko mācību. Pateicoties Reformācijas kustībai, mums ir Svētie Raksti latviešu valodā, kas palīdzējuši veidoties mūsu rakstītajai valodai. Tāpat Reformācija ir bijusi pamatā vispārējās izglītības attīstībai. Reformācijas izcīnītā sirdsapziņas un ticības brīvība tālāk veda uz citām brīvības formām. Šogad latviešu tauta piemin 200 gadus kopš dzimtbūšanas atcelšanas Kurzemē 1817. gadā. Citos novados brīvlaišana notika vēlāk. Brīvība deva iespējas tālākai izglītībai, attīstībai, pašiem savu organizāciju un uzņēmumu dibināšanai. Bet nepagāja pat gadsimts, kad daudz ko no uzceltā nopostīja kara vēji un liela daļa tautas bija aizdzīta bēgļu gaitās Krievijā. 1917. gadā oktobrī, laikā starp divām revolūcijām, Petrogradā latvieši ar dievkalpojumu svinēja Reformācijas 400. gada dienu. Ar šo dievkalpojumu darbu sāka Latviešu evaņģēliskā lu-

teriskā pagaidu konsistorija, kas apvienoja latviešu draudzes un iezīmēja pirmsākumus Latvijas evaņģēliski luteriskajai Baznīcai, kas tika izveidota Latvijas brīvvalsts laikā.

Tagad, 2017. gadā, mēs, latvieši, esam brīvāki nekā jebkad, vairs neesam piesieti nedz zemei, nedz muižnieku vai baznīcas varai, varam brīvi ceļot, izglīties, runāt, dziedāt un Dievu slavēt savā valodā. Par brīvības dāvanu varam pateikties, to svinēt un par to priecāties. Patiesa brīvība nav bezmērķīga: nav tik svarīgi, no kā mēs esam brīvi, bet gan kam, uz ko esam brīvi, kādam mērķim. Tādēļ brīvība ir arī izaicinājums un uzdevums, kas ietver atbil-

dību. Atceroties, kā mūsu priekšgājēji lika lietā viņiem doto brīvību, pārrunāsim un jautāsim sev: kādiem mērķiem mēs, latvieši, 21. gadsimtā izmantojam mums doto brīvību?

Būsiet mīļi gaidīti dievkalpojumos un sarīkojumos draudzes vidū ne vien šajā oktobrī, bet arī citās reizēs!

MATĪSS KUKAINIS ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

SĒRAS

Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā
IRĒNE MELLIS
Dzimusi 1916. gada 22. jūnijā Kostromā, Krievijā,
mirusi 2017. gada 5. augustā Stokholmā, Zviedrijā

“Dusi saldi, māmiņ...”

Par viņu sēro un mīļā piemiņā paturēs
meita Inga ar ģimeni

Ar skumjām paziņojam,
ka Mūžībā aizgājis mūs tēvs
ERNESTS BERNHARDS DĪRIĶIS
(miris 2017. gada 21. septembrī)

Zemes klēpī guldisim 2017. gada 4. oktobrī pulksten 16
Wilford Hill Crematorium

Sandra un Lolita Dīriķis

Aicinām atbalstīt virtuālo enciklopēdiju
Nekropole.info arī materiāli,
veicot mērķa ziedojumus. Šis ir unikāls projekts, kuŗam nav analoga pasaulē. Mēs tveram pasaules aizejošo vēsturi, par centrālo asi, ap kuŗu viss griežas, liekot Latviju.
Tas varbūt ir ambiciozi, bet – kuŗš gan darīs, ja ne mēs paši?!

Skatiet – www.nekropole.info!

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS: **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:

Gertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-15

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.

Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Izdevēji: Brīvās Latvijas izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija – Gertrūdes iela 27, Rīga,
LV-1011 (Darba laiks P.O: 9-17, Pk: 9-13)
Tāl. (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis (admin.)
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick Northants.
NN6 7TJ. Tāl. 01788823438, fakss 01788822441.
Kārto visas sēru un citu sludinājumu maksas;
pieņem Rietumu abonementus, izņemot
Vācijas un Zviedrijas.

Pārstāvniece Anglijā: Terēze Bogdanova, tālr.:
07788790952, e-pasts: terezebogdanova@inbox.lv

ABONEMENTA MAKSA:
Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 75; 12 mēnešiem GBP 145. Samaksu ar čeku, PO vai naudā (ierakstītā sūtījumā) sūtīt laikraksta administrācijai (adresi sk. augšā), uz vārdu Brīvā Latvija. Maksājot Liel-britānijā par Latvijas gada abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši SEK 875; 12 mēneši SEK 1550.
NAUDAS PĀRVEDUMI: LETTERNAS RIKS-FÖRBUNDI SVERIGE/BRĪVĀ LATVIJA (Wallingatan 34, 5 tr, S-111 24, Stockholm, Plusgiro 11 47 46 - 1). Paziņojumus, sludinājumus, reklāmu sūtīt uz Rīgas redakciju. Abonentu administratore +371 26134315, red. +371 67326761, e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. – 155 eiro; 6 mēn. – 85 eiro; BL konts Lettische Gemeinschaft, Salzmannstr. 152, 48159 Münster. Postbank Hamburg, BLZ 200 100 20, konts IBAN: DE94200100200271751204, BIC: PBNKDEFF. Adrese abonēšanas jautājumiem: Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft in Deutschland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440 Linden, tālr. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de

Citās Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 85 eiro; 12 mēnešiem 155 eiro. Naudas pārvedumi ar čeku uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem USD 110,-; 12 mēnešiem USD 205,-.

Latvijā: 6 mēnešiem 33 eiro, 12 mēnešiem 55 eiro.

Digitālā avīze – 55 eiro 12 mēnešiem
Latviešu organizāciju un privātie sludinājumi maksā GBP 3,50 (EUR 6) par 10 mm augstu vienslejiņā platumā aizņemtu telpu. Sēru sludinājumi (10,6 cm x 7 cm) GBP 45. Zviedrijā – SEK 600.

Komerciālie sludinājumi €7 (EUR 12) par 1 slejas cm. Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāļiem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijas minēto faktu precizitāti atbild autors.

BRĪVĀ LATVIJA

Latvian Weekly Newspaper
published by the Latvian Publishers Association,
Gertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011, Latvia
Iespiests: SIA EŅEKO, Rīga

ĪSZIŅAS

Latvijas Bērnu fonds šovasar noorganizēja 23 vasaras nometnes, kuŗās bez dalības maksas atpūtās 600 bērni no visiem Latvijas reģioniem. 10 nometnes bija bērniem ar īpašām vajadzībām un divas – bērniem no audžu un aizbildņu ģimenēm. Finansiālo atbalstu sniedza ziedotāji labdarības akcijās “NEPAEJ GARĀM!” – A/S “Latvijas valsts meži”, ABLV Charitable Foundation, Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departaments, A/S “Latvijas finieris”, Rietumu Bankas labdarības fonds, SIA “Admirāļu klubs”, SIA “Latvijas mobilais telefons” un citi.

Daugavpils Vienības nama koncertzālē tika nosvinēta orķestra “Daugavpils Sinfonietta” 10 gadu jubileja ar koncertu “Tikšanās ar draugu”. Tā mākslinieciskais vadītājs un diriģents ir Aivars Broks. Klausītājiem bija sagatavota daudzveidīga populārās mūzikas programma, kuŗā bija iekļauti klasiskie, romantiskie un mūsdienu skaņdarbi.

Jelgavas novada vecākā iedzīvotāja Katrīna Brēdiķe 19. septembrī nosvinēja 102. dzimšanas dienu sociālās aprūpes un rehabilitācijas centrā “Eleja”. Viņu sirsnīgi ar dāvanām apsveica Jelgavas novada domes priekšsēdis Ziedonis Caune un Labklājības pārvaldes vadītāja Ilze Brakmane. Šovasar viņa piedalījās Latvijas mēroga projektā – dokumentālajā filmā “Piedzimt kopā ar Latviju”, kuŗu demonstrēja Rundāles pilī.

Liepājā 16. septembrī rakstnieka Egona Līva (1924 – 1989) piemiņas balvu “Krusta ļaudis” saņēma Andra Manfelde par grāmatu “Virsnieku sievas” nominācijā “Labākais oriģinālliteratūras prozas darbs latviešu valodā”, informē konkursa organizatori – Liepājas pilsētas Kultūras pārvalde sadarbībā ar Latvijas Rakstnieku savienību, Liepājas universitāti, Latviešu Valodas un literatūras skolotāju asociāciju un Piejūras pilsētu literāro akadēmiju. Latvijas mācību iestāžu audzēkņi tika aicināti rakstīt literārās pasakas ar moto “Tetin Latviju pasaku villainē”. Galveno balvu ieguva Anna Paula Spriedēja no Jaņa Čakstes Liepājas pilsētas 10. vidusskolas par darbu “Pasaka par dvēseļu gulbjiem”. Konkursā tika pasniegtas arī vairākas specbalvas.

Latvijas lauksaimniekiem septembrī lietavu izraisītie plūdi radījuši zaudējumus 50 līdz 60 miljonu eiro, informē biedrības “Zemnieku saima” priekšsēdis Juris Lazdiņš. Latvijā kopumā novākti 80% graudu. Prognozētā kopražā varētu būt virs diviem miljoniem tonnu. Tomēr Latgalē ir simtiem saimniecību, kur labība un kartupeļi joprojām mirkst ūdenī. Lauksaimnieki cer uz kompensācijām no Latvijas valdības un ES fondiem. Zemkopības ministrija ar Igaunijas un Lietuvas lauksaimniecības ministrijām konsultēsies par iespējām Baltijas valstīm kopā vērsties Eiropas Komisijā ar prasību sniegt atbalstu plūdos cietušajiem lauksaimniekiem.

Dignājās evaņģēliski luteriskajā baznīcā veikta lustras restaurācija, kuŗu finansiāli atbalstīja Rietumu Bankas “Labdarības fonds” un Jēkabpils novada pašvaldība. Lustru, kas varētu būt izgatavota Itālijā no 1900. līdz 1920. gadam, restaurēja Ints Lūsis no Rundāles pils un metālmākslinieks Jānis Lasmanis. Tā ir elektrificēta ar jaunām svēcītēm, atjaunots arī deviņu spuldziņu papildu apgaismojums.

Īsziņas sagatavoja Valija Berkina

SPORTS

SPORTS

SPORTS

VISVALDIS LĀCIS 93 GADU
VECUMĀ NOSKRIEN
BERLĪNES MARATONU

Berlīnē vienlaikus ar Bundestāga vēlēšanām notika arī maratons. Tā vecākais dalībnieks bija Visvaldis Lācis no Latvijas. Visvaldis 93 gadu vecumā pirmo reizi debitēja starptautiskajās sacensībās. Saskaņā ar organizatoru informāciju nākamais vecākais dalībnieks sarakstā bija sportists no Lielbritānijas, kuņam ir 90 gadu.

Vairāk nekā 42 kilometru garajā distancē Lāci pavadīja arī mazdēls, bet skatītāji vēltija aplausus. Publicists un bijušais Saeimas deputāts jūtas labi un ir apņēmības pilns piedalīties arī citos maratonos. Kopumā sacensībās piedalījās 40 tūkstoši dalībnieku.

SIMANOVIČS LABO
GINESA REKORDU

Jelgavnieks Edgars Simanovičs sasniedza jaunu Ginesa rekordu 12 stundu skriešanā uz mehāniskā skrejceļiņa jeb skriešanas trenāžierā. Viņš veica 144,42 kilometrus.

Ginesa rekorda mēģinājums startēja plkst. 8 no rīta svētdien, 24. septembrī, un finišēja plkst. 20 tirdzniecības centrā *Alfa*. Lai labotu līdzšinējo rekordu, kas kopš

2016. gada augusta piederēja amerikānim Ronijam Delzeram, latvietim vajadzēja noskriet vairāk nekā 143,84 kilometrus. Rekorda mēģinājuma laikā dalībniekam bija atļauts apstāties, lai atpūstos, taču laiks ritēja uz priekšu. Simanovičs vairākkārt šo iespēju izmantoja, atvelkot elpu īsām pauzēm, lai paēstu, apmeklētu tualeti vai saņemtu kāju masāžu un pēc tam turpinātu skrējieni. Skrējieni uzraudzīja divi liecinieki, kas bija viena no daudzajām obligātajām prasībām.

OSTAPENKO IZCĪNA
SEULAS
WTA INTERNATIONAL
TURNĪRA TITULU

Latvijas tenisiste Aļona Ostapenko smagā cīņā izcīnīja Seulas WTA International serijas turnīra titulu, tiekot pie otrās trofejas karjērā. Sacensībās ar pirmo numuru

izlikta Ostapenko finālā ar 6:7 (5:7), 6:1, 6:4 uzvarēja brazīliete Beatrisu Adadžu-Maju. Līdz ar to Ostapenko tikusi pie otrā titula karjērā. Viņas pirmais tituls bija šīs vasaras sākumā, kad Latvijas zvaigzne triumfēja prestižajās Francijas atklātajās meistarsacīkstēs. Par uzvaru šajā turnīrā Ostapenko nopelnījusi 280 WTA ranga punktus, un viņa pakāpusies uz septīto vietu šogad nopelnīto punktu ieskaitē, tuvojoties dalībai sezonas nobeiguma turnīrā. Latvijas tenisiste turnīrā bija izlikta ar pirmo numuru un jau pēc pirmās kārtas bija palikusi vienīgā no pirmā piecdesmitnieka sportistēm, kas joprojām turpināja dalību sacensībās.

BRIEDIS VALSTS
PIEŠKIRTO PRĒMIJU
ZIEDOS LABDARĪBAI

Latvijas labākais bokseris Mairis Briedis valsts prēmiju 28 458 eiro apmērā, ko saņēma par pasaules čempiona titulu, izlēmīs ziedot labdarībai. Briedis pavasarī uzvarēja Vācijas sportistu Marko Huku, izcīnot Pasaules Boksa padomes (WBC) pasaules čempiona titulu pirmā smagā svara kategorijā.

Pēc likumdošanas Briedim valsts prēmija nepienācās, tomēr sabiedrībā sākās aktīvas diskusijas par šo nozīmīgo panākumu, līdz

ar to jau nepilnas divas nedēļas pēc cīņas valdība lēma Briedi apbalvot no līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem ar 28 458 eiro prēmiju, kas ir identiska, kāda pienākas par pasaules čempiona titulu olimpiskajos sporta veidos.

PORZIŅĪS GATAVS KĻŪT
PAR KNICKS LĪDERI

Latvijas basketbolists Kristaps Porziņģis pēc sava komandas biedra Karmelo Antonija aizmaiņš ir gatavs kļūt par Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) kluba Ņujorkas *Knicks* līderi, savā pirmajā intervijā pēc atgriešanās ASV teica Kristaps.

Pēc ilgām sarunā, nesen Antonijs tika aizmainīts uz Oklahomasitijas *Thunder* vienību. Tagad *Knicks* vadība plāno komandu veidot ap Porziņģi. "Esmu gatavs šim izaicinājumam," intervijā portālam *nydailynews.com* sacīja Porziņģis. "Es šim momentam sevi esmu gatavojis." "Karmelo man bija mentors. Viņš man bija kā lielais brālis no pirmās dienas. Es viņam aizsūtīju ziņu, sakot, ka augstu novērtēju, ka varēju no viņa mācīties. Es viņu ļoti cienu," stāstīja Latvijas basketbola zvaigzne, kurš arī nedaudz pajokoja ar savu bijušo komandas biedru. "Tāpat viņam teicu, ja viņš ne-

ņems līdzīgu savu *Rolls Royce* automašīnu, tad varu par to parūpēties."

BAGATSKIS NETURPINĀS
VADĪT VALSTS IZLASI

Ainars Bagatskis vairs nevadīs Latvijas basketbola izlasi, treneris paziņoja Latvijas Basketbola savienības rīkotajā preses konferencē. "Gribētu pateikt savienībai paldies par sadarbību un uzticēto iespēju vadīt Latvijas izlasi," iesāka 50 gadus vecais Ainars Bagatskis. "Man ir svarīga arī statistiskā izaugsme, ne tikai izcīnītā vieta, un katru turnīru šajā ziņā esam spēruši mazu soli uz priekšu. Apverot visus par un pret, esmu nolēmis, ka tagad nevēlos turpināt darbu ar izlasi. Nekad nesaki nekad, bet kaut kāds posms, astoņi gadi, astoņas vasaras pie izlases stūres ir noietas. Viens no iemesliem ir jaunā Pasaules kausa izcīņas atlase, kuņas laikā nav izlasi iespējams savienot ar darbu labā klubā. Valdes sēdē ieteicu, lai darbu turpinātu Arnis Vecvagars un Artūrs Visockis-Rubenis, ja tas ir iespējams. Nebūtu godīgi tagad piekrist turpināt darbu, bet tad pēkšņi pateikt, ka esmu saņēmis labu piedāvājumu no kluba. Taču esmu gatavs izlasei palīdzēt jebkāda statusā."

P. Karlsons

PAZIŅOJUMI

ANGLIJA
DIEVKALPOJUMI

APVIENOTAJĀ LONDONAS LATVIEŠU EV. LUT. UN MIERA DRAUDZĒ

Svētdien, 8. oktobrī, plkst. 14 Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu. Dievkalpojumā piedalīsies Londonas latviešu koris, būs arī nodarbības bērniem. Svētdien, 22. oktobrī, plkst. 14 Reformācijas dievkalpojums ar dievgaldu Ticības atjaunošanas svētku iezīmē.

ZIEMEĻANGLIJAS DRAUDZE, māc. D. Vāvere

Bradfordā, Vācu baznīcā (*The German Protestant Church*), 29 *Great Horton Road*, Bradford, BD7 1AA, svētdien, 15. oktobrī, plkst. 11 Pļaujas svētku dievkalpojums.

MANČESTERAS DRAUDZE, māc. D. Vāvere

Mančesterā, Vācu baznīcā (*Martin Luther Kirche*), 9 *Park Road*, Stretford, M32 8FE, svētdien, 8. oktobrī, plkst. 13.30 Pļaujas svētku dievkalpojums.

VIDUSANGLIJAS DRAUDZE, māc. V. Vāvere

Lesterā, *St. Ursula's Chapel*, Wyggestons, 160 *Hinckley Road*, Leicester, LE3 0UX, sestdien, 7. oktobrī, plkst. 14 Pļaujas svētku dievkalpojums.

Birminghamā, *All Saints baznīcā*, Kings Heath, B14 7RA, svētdien, 8. oktobrī, plkst. 14.30 Pļaujas svētku dievkalpojums.

"Straumēnos", Zaļajā zālē, *Catthorpe Manor*, Lilbourne Road, Catthorpe, Lutterworth, LE17 6DF, svētdien, 22. oktobrī, plkst. 10 dievkalpojums.

AUSTRUMANGLIJAS DRAUDZE, māc. V. Vāvere

Derbijā, *Chapel of St. Mary on the Bridge*, Derby, DE1 3AT, svētdien, 1. oktobrī, plkst. 12 Pļaujas svētku dievkalpojums.

Notinghamā, *Trinity Lutheran Church*, 67 *Homefield Road*, Aspley, NG8 5GH, svētdien, 1. oktobrī, plkst. 15 Pļaujas svētku dievkalpojums.

Mansfildā *St. Peter's and St. Paul's Church*, Mansfield, NG18 1AP, sestdien, 7. oktobrī, plkst. 11 Pļaujas svētku dievkalpojums.

Pīterborovā, *St. Mark's Church Centre*, Peterborough, PE1 2SN, sestdien, 14. oktobrī, plkst. 16 Pļaujas svētku dievkalpojums.

ZVIEDRIJA

Andreja Egliša Latvīšu Nacionālais fonds (AELNF) Zviedrijā aicina atzīmēt fonda 70 gadu pastāvēšanu, apmeklējot jubilejas koncertu un tam sekojošu saviesīgo vakaru sestdien, 14. oktobrī, plkst. 16 Somu baznīcā, *Slottsbacken 2*, Stokholmas vecpilsētā. Uz jubilejas sarīkojumu aicina AELNF valde.

DIEVKALPOJUMI

STOKHOLMAS ev. lut. draudzes Pļaujas svētku dievkalpojums svētdien, 1. oktobrī, plkst.

14 Somu baznīcā (*Finska kyrkan*, *Slottsbacken 2B-C*, *Gamlå Stan*, *Stockholm*). Dievkalpojumu vadīs mācītāja Ieva Graufelde, pie ērģelēm Rūta Baumgarte. Dievkalpojumu kuplinās Zviedrijas Radio simfoniskā orķestra vijolniece Renāte Kļaviņa. Pēc dievkalpojuma draudzes namā kafijas galds un loterija. Lūdzu, paņemt līdzī loterijai laimestu ziedojumu. Visi miļi aicināti un gaidīti!

VESTEROSAS ev. lut. draudzes Pļaujas svētku dievkalpojums sestdien, 7. oktobrī, plkst. 14 Zvirbuliša kapella (*Sparvens kapell*, *Kungsfågeltgatan 10B*, Vesterosā). Mācītāja Zilgme Eglīte. Pēc dievkalpojuma sadraudzība pie kafijas galdā. Visi miļi gaidīti.

UPSALAS ev. lut. draudzes Pļaujas svētku dievkalpojums svētdien, 8. oktobrī, plkst. 16 Vindhemas baznīcā (*Vindhems kyrka*, *Vindhemsgatan 9*, Upsalā). Dievkalpojumu vadīs mācītāja Ieva Graufelde. Pēc dievkalpojuma draudzes namā sarīkojums. Visi miļi gaidīti!

VĀCIJA

Stutgartē, Vecās Pils kapellā, *Schlosskirche*, *Am Schillerplatz*, svētdien, 1. oktobrī, plkst. 15 Pļaujas svētku dievkalpojums latviešu un vācu valodā, ar dievgaldu. Ērģelnīkš Dmitrijs Hotčenko, mācītājs Elmārs E. Rozītis. Sekos draudzes vakars senās sakristejas telpās.

Ludvigshāfenā, Svētā Ludviķa baznīcā, *Sankt Ludwig*, *Bismarck- und Wredestrasse* krustojumā, svētdien, 8. oktobrī, plkst. 15 dievkalpojums. Kalpos mūsu draudzes mācītājs Rinalds Gulbis. Pēc dievkalpojuma sekos azaidis ar groziņiem un draudzes pilnsapulce draudzes telpās.

Minsteres latviešu ev. lut. draudzes Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu svētdien, 8. oktobrī, plkst. 10.30. LCM, *Salzmannstr. 152*, Minsterē. Kalpos prāv. Klāvs Bērziņš, pie klavierēm Judīte Bitāne. Bērniem nodarbības svētdienskolinā. Pēc dievkalpojuma kafijas galds ar līdzī atnestiem našķiem! Visi miļi lūgti un aicināti!

Esslingenā piektdien, 13. oktobrī, paredzēts svinīgi atzīmēt archibīskapa prof. T. Grinberga kapa atzīšanu kā Esslingenas pilsētas goda kapu. Norise: plkst. 16 pulcēšanās pie archibīskapa prof. T. Grinberga kapa Esslingenas Plinsavas kapos. Plkst. 16.30 dievkalpojums Dienvidus baznīcā, *Suedkirche*, *Spitalsteige 3*, ar Virmbergas bīskapu Dr. O. July un archib. emer. Elmāru E. Rozīti. Plkst. 17.15 pieņemšana Dienvidus baznīcas draudzes telpās. Piedalīsies Latvijas jaunā vēstniece Vācijā Inga Skujiņa un Esslingenas pilsētas pārstāvji. Visi laipni aicināti.

Lībekā, Lorenca baznīcā, 14. oktobrī plkst. 14 dievkalpojums

ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Liene Orinska. Pēc dievkalpojuma uzkodas.

Bekhofas latv. baznīcā (*Am Beckhof 44*, *Bielefeld*) 15. oktobrī plkst. 14.30 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma kafijas galds draudzes namā.

Minhenes Latviešu luterāņu draudze ielūdz uz Pļaujas svētku dievkalpojumu ar dievgaldu svētdien, 15. oktobrī, plkst. 12 Minhenē, *Augustinum Neufriedenheim Simeona kapella*, *Stiftsbogen 74*, 81375 München. Dievkalpojumu vadīs mācītāja Dr. Ilze Ķezbere-Hārle. Pēc dievkalpojuma sadraudzība tuvējā kafejnīcā. Miļi aicināti latvieši ar radiem un draugiem no tuvienes un tālienes!

Memmingenā, Kristus baznīcā, *Dunantstr. 8*, svētdien, 22. oktobrī, plkst. 11.15 dievkalpojums. Māc. Elmārs E. Rozītis. Sekos kafijas galds draudzes namā.

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, *Butjadinger Str. 59*, 22. oktobrī plkst. 11 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Hanoverā, Markus baznīcas draudzes namā, *Hohenzollernstr. 54*, 29. oktobrī plkst. 14 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma pārrunas pie kafijas galdā.